

ČÍSLO 2 | 2013/14 zimní semestr

iZUN.EU

univerzitní noviny ČZU

KAPITÁN
podbabského přivozu a
jeho život

DESATERO
tipů a triků k
založení vlastního
podnikání

TRÉNINK
s fotbalovým týmem
ČZU. Jak obstála
žena?

JENÍKOVA CESTA
V útrobách suchdolského pivovaru

Téma:

Cesta

Kam vedou vaše kroky?

Vydavatel
ČZU MEDIA o.s.
iZUN.eu
IČ: 22711325

Koleje BCD
Kamýcká 129
165 21 Praha 6

Vychází 2x ročně
MK ČR E 21416
Vydáno 25. listopadu 2013

Tisk

RO-PEL Servis s.r.o.
IČ: 22794859
DiČ: CZ22794859
Sídlo: Oleško 1, 41201

Šéfredaktor

Jakub Kopecký

Redakce

Adam Valečka
Viktor Kořínek
Jan Masner
Jiří Opletal
Antonín Puskarčík
Lenka Vorlíčková
Jan Misák
Jan Rajtr
Lenka Šedinová
Tereza Moldaschelová
Aneta Kučerová
Šimon Vlášenko

Fotografie

Jan Rajtr
Filip Škeřík
Lucie Čizmářová
David Borovička
Lenka Šedinová

Grafika

Sofia Timashevskaya
Zuzana Magrlová
David Štěpánek

Korektura

Zuzana Havlíková
Dominik Žemlička
Eliška Hasníková

CO NAJDETE V TOMTO ČÍSLE

4-5	Proměny areálu ČZU	16	Menza: fakta v nekonečné kauze Eurest
6-7	Podbabou na kole nebo bruslích	17	Kde všude dojili studenti ČZU?
8	LinkedIn aneb práce najde vás!	18-19	Jeníkova cesta až na náš stůl
9	Hovory nad pivem: Tonda a Franta o cestování	20-21	Trénink s fotbalovým týmem ČZU
10-11	Jídlo na cestu: Uvařte si s Aničkou Grossmannovou	22	Dojíme s vámi informace
12	Netradiční koníček: Koňská spřežení	23	Jak žije průměrný student zemědělký?
13	Na slovíčko s Veronikou Žilkovou	25	Desatero při budování vlastní firmy
14-15	Rozhovor s rektorem Jiřím Balíkem	26	“Vlčí” legenda z JiHu
		27	Horoskop a hry

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

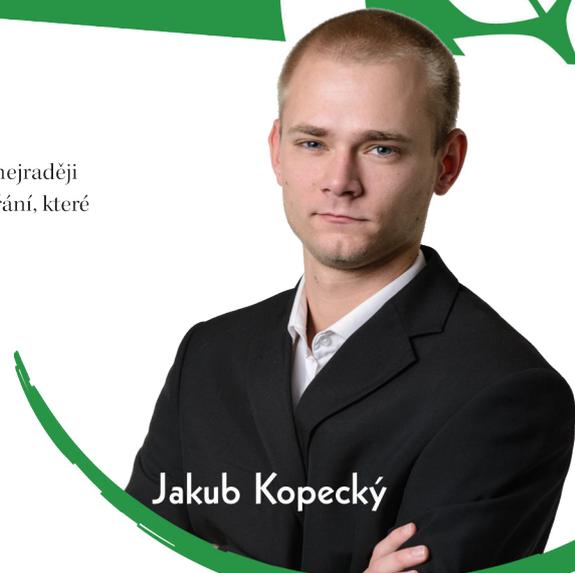

„Cesta“ je téma, které jsme zvolili pro toto papírové vydání. Cesta není jen výjezd „stosedmičkou“ na Suchdol, zájezd do Chorvatska nebo neprotažená zimní silnice. Každý během svého života prošel nespočet cest. Na některé vzpomínáme řadu let, na jiné bychom nejspíše rychle zapomněli. Ale všechny tyto cesty mají jedno společné. Začátek – naše touhy, sny a přání, které ženou dopředu.

Při cestě, kterou jsme prošli při přípravě našeho druhého papírového vydání, jsme se zpátky do minulosti a podívali se, jak vypadala naše univerzita před několika desítkami. Zmapovali „Jenkovu cestu“ od chmelové hlávky až na náš stůl, popsali tip na příjemně výlet, uvařili si něco dobrého na koleji nebo vyslali naši redaktorku mezi chlapy, zkusit si na kůži trénink fotbalového týmu.

Ať už v životě budete traktoristou, manažerem, sekretářkou, entomologem nebo auto-mechanikem, dělejte věci s chutí, nadšením a radostí. Jistě přijdou překážky, ale ty jsou kořením života. Nenechte si zatarasit cestu minulostí, v životě totiž nenajdete tlačítko zpět se a běžte dál. A hlavně nezapomínejte, odkud jste vyšli.

Pevně doufám, že při čtení tohoto časopisu budete mít stejnou radost jako my, když jsme ho pro vás v průběhu minulých měsíců měli možnost tvořit. Bez té správné chuti do práce by to totiž nešlo. Bez týmu skvělých lidí, díky kterým toto papírové číslo vzniklo. A bez kterých si iZUN nedovedu představit. Bavte se při čtení následujících řádek. Hezké počtení!

Jakub Kopecký

SLOVO VYDAVATELE

Jiří Opletal

Vážení zemědělci, spolužáci a kolegové, je mi ctí napsat několik řádek k historicky druhému papírovému vydání Zemědělských univerzitních novin iZUN.eu. Ty za posledních pět let své existence ušly ohromnou cestu kupředu snad ve všech myslitelných směrech, a přesto si dokázaly zachovat své původní hodnoty, které má iZUN pevně zakořeněny ve své DNA. Přinášíme vám nyní nejaktuálnější dění ze studentského života nejen na ČZU, rozhovory se zajímavými osobnostmi či odhalujeme pozadí kauz, jako je kritizovaná výše cen v menze.

I přes profesionalitu a pečlivost, se kterým všichni členové redakce připravují každý článek i každou aktualitu, jsme však nikdy neztratili humorný nadhled a lásku k recesi. I tento rok se můžete tedy těšit na mnoho článků, kvůli kterým si možná poprskáte monitor, legendární akce jako divoké hudební klání živých kapel na Čěčku či slavný pивní pochod Beer

Musím říct, že kdykoli vejdu do redakce, zaplaví mě ohromný pocit hrdosti. A není to třeba jen po Miss Agro, kdy zatímco venku vrcholí oslava zemědělského života, v redakci se tvrdě pracuje, stříhá video, retušují fotky, píše report a většina přítomných připomíná spíše vyčerpané zombie než redaktory studentského média. Je to na každé poradě, uzávěrce či jen při běžných každodenních věcech, kdy lidé v iZUNu s ohromným nasazením řeší a ověřují každý detail či informaci, kterou by čtenáři měli znát v pravém světle. Jsem rád, že iZUN tu vždy byl je a bude pro studenty a již několikátá generace redaktorů toto stále potvrzuje.

Cesta

Jak se proměnila naše

Pamatujete, jak vypadala naše univerzita za dob našich babiček a prababiček? Tuhle otázku můžeme položit leda tak některým pedagogům. Většina dnešních studentů tohle období nepamatuje. Jak ale vypadala naše univerzita v době

Pohled na Fakultu potravinových a přírodních zdrojů od jezírka, která svůj vzhled na první pohled nijak výrazně nezměnila, avšak na jejím okolí je plynoucí čas vidět daleko více.

Starší fotografie zachycuje čítárnu časopisů na rektorátě. Dnes je místo ní moderní počítačová studovna v téměř téže místě.

Od Studijně informačního centra díky stromům téměř neviditelný rektorát.

Na prostranství mezi rektorátem, menzou, PEF a Aulou vznikly během let okrasné záhonky, přibily informační cedule a příjezdové závory.

Krátce o historii univerzity

V roce 1952 vznikla samostatná Vysoká škola zemědělská v Praze s fakultami Provozně ekonomickou, Technickou a Agronomickou. V té době byla jedinou vysokou školou v Československu, která měla v jednom místě veškeré fakulty a další budovy. Zpočátku bylo inženýrské studium pětileté, ale v roce 1980 se zákonem změnilo na čtyřleté. Od roku 1990 bylo opět pětileté a v 1993 bylo zavedeno i bakalářské studium. V roce 1995 pak vzniká název Česká zemědělská univerzita v Praze, který je jménem školy až dodnes. Zajímavostí je, že anglický název školy je Czech University of Life Sciences Prague.

časem

univerzita od dob socialismu?

socialismu během 70. až 90. let a kolik se toho změnilo po revoluci v 89. roce? Pojďte se s námi trochu projít historií ČZU ve fotografiích a zjistit tak, jaké stopy na ní zanechal čas...

Pokoje na koleji JIH. Svoji tehdejší výbavou se téměř neliší od těch dnešních.

Při pohledu na dnešní rektorát od FAPPZ nenajdeme oproti minulým letům přílišné změny, přibýly ale například květináče nebo lavičky.

Z pohledu od rohu Auly již dnes přes vzrostlé stromy není Provozně ekonomická fakulta téměř vidět.

Vzrostlé stromy zakrývající téměř celou část Technické fakulty při pohledu od energetického centra.

A ještě jeden pohled na rektorát, tentokrát od Technické fakulty. Jezírko téměř v nezměněné podobě, přibýly lavičky a okrasný ostrůvek.

KAM VYRAZIT KDYŽ ZROVNA NELUŠTÍTE SKRIPTA?

Rádi byste vyrazili sportovat někam ven a nejbližší okolí školy už vás omrzelo? Možná ne všichni tuší, že během utření ve 107 kolem jednoho takového místa projíždějí. Zastávka v Podbabě v sobě skrývá víc než jen to, že pro zastavení je třeba stisknout tlačítko stop. Dovolte mi dnes představit vám sportovní stezku, kde si na své přijdou jak vyznavači inline bruslení, běžci, tak i ti, co se jen tak rádi procházejí. Ale dost už bylo řečí, seberte věci a vyrazíme.

Ze školy sjedete autobusem do zastávky „V Podbabě“, kde už na vás na druhé straně silnice bude čekat suchdolský Cháron se svým přívozem. Ale nebojte, cesta do podsvětí se konat nebude. Pokud nedostanete mořskou nemoc, po chvíli zdárně vyskočíte na druhém břehu Vltavy. Jen buďte připraveni na kontrolu jízdenek. Bez problémů se můžete prokázat Opencard, lítačkou, SMS jízdenkou, či klasickým jednorázovým lístkem. Ten je dokonce možné zakoupit přímo u převozníka. Jakmile jste zdárně dorazili na druhý břeh, nacházíte se v části zvané Podhoří. Inline bruslařům při přezouvání udělají radost lavičky a těm, kteří už během cesty dostali hlad a žízeň, přítomnost dvou bufetů. No a kam teď a kam až potom?

Stojíte – li zády k přívozu a vydáte se doprava směrem Trója, čeká na vás 4 km dlouhý úsek s minimálním převýšením. Trasa je bez zálužných míst, kterých byste se museli obávat. Po cestě budete mít po levé ruce část pražské ZOO. Během chvilky se také vpravo objeví Císařský ostrov a za ním už trojský kanál, kde se v září stal Mistrem světa bývalý student FŽP a stříbrný muž letních olympijských her v Londýně Vavřinec Hradílek. Často tak zde budete mít možnost pozorovat tréninky mnoha vodáků. Ty mají vždy uvolněnou atmosféru a není problém potkat zde ty nejlepší a prohodit s nimi

pár slov. Bohužel jen pár desítek metrů za loděnici (přesně pod železničním mostem) stezka končí. Do tohoto místa byste se měli dostat za 15 – 20 minut pohodové jízdy. Jakmile se stejnou cestou vrátíte zpět na výchozí místo do Podhoří, můžete si buď vydechnout třeba u točené Kofoly nebo se vydat na druhou stranu stezky, která měří 4,5 km.

Ta vás ve své první části povede ve stejně pohodovém rytmu jako směrem do Tróje. Po chvílce se dostanete do místa zvaného Zámky. Zde se nachází druhý přívoz. V zatáčce za ním na vás ale už bude číhat první a zároveň i poslední nebezpečnější místo celé trasy. Nejdřív je to krátké stoupání, během něhož budete mocně povzbuzováni štěkáním psů z nedalekého útulku. Následně to pak bude krátký ale poměrně prudký sjezd, v jehož druhé části je zatáčka a zrcadlo, abyste do neznáma vjížděli alespoň s jistotou, že nikdo nejede proti vám.

V okamžiku, kdy překonáte tohle malé úskalí, vychutnejte si vítr ve vlasech, využijte rychlosti a pořádně to rozjeďte. Do konce stezky už dojedete víceméně po rovině a za doprovodu úžasných scenérií. Konec stezky opět přijde zhruba po 15 – 20 minutách bruslení v místě, kde sice končí hladký asfalt, ale stezka si podél Vltavy vesele běží dál. Příznivci horských kol, dlouhých vycházek nebo i běhů se mohou pokusit o zdolání Kralup nad Vltavou. Ty jsou vzdáleny dalších 15 km. Ideální návrat pak

spočívá vlakem do Sedlce a autobusem zpět do pohodlí vaší koleje. Běžní smrtelníci se ale vrátí stejnou cestou zpět do Podhoří, kde jim určitě přijde vhod občerstvení. Pak už nezbyvá nic jiného, než vychutnat vítězné pocity po skvělém sportovním zážitku (pokud projedete stezku celou, budete mít za sebou 17km), nasednout na přívoz a vydat se zpět směr Suchdol. 🍷 AV

Novodobý kapitán

Jaký je život Tomáše Frýdla, kterého denně můžete potkat u podbabského přívozu?

Jak dlouho už tady v Podbabě pracujete?

Já jsem na vodě pod Vyšehradem vyrostl, takže na lodích jezdím od mala, ale tady na přívoze pracuju druhým rokem.

Jak se člověk dostane k práci převozníka?

Úplně náhodou přes inzerát, jako tady všichni vlastně. V novinách firma Pražské benátky prostě hledala převozníky a já na to narazil úplně náhodou.

Předpokládám ale, že převozníka nemůže dělat každý, existuje tedy jakýsi lodní řidičák?

Jasně, složil jsem zkoušky a jsem vůdce malého plavidla.

Jak se takové zkoušky dělají, je na nich něco zvláštního?

Je to dost podobné autoškolě, člověk se naučí teorii a pak se jim tam krátce projede. Ukáže nějaký přistání, slalom a je to.

Kolik se do jedné lodičky vejde lidí, když je plně obsazená?

Dvanáct lidí, ale musí být všichni jenom pěší, to znamená bez kol nebo dalších věcí.

Kolikrát za den přejeďte na druhý břeh a zpět?

Jezdíme osmkrát za hodinu a jsme v provozu sedmáct hodin, takže určitě víc jak stopadesátkrát to bude.

Víte, jak dlouho tady v Podbabě už přívoz funguje?

Slyšel jsem, že už tady byl i za první republiky. Ale my s naší firmou jsme tady od roku 2002.

Vežl jste někdy na druhý břeh nějaké slavné osobnosti?

Veronika Žilková s námi jela na svatbu, pak se tu čas od času objevil Aleš Háma.

Na druhý břeh to není daleko, ale nastaly Vám už nějaké komplikace?

Občas se stane, že vypadne chlazení, a tak se mi párkrát v zimě stalo, že už jsem přes řeku s lidma pádloval. A to je pecka, protože jak tady vytejká potok, tak ten proud nás pořád někam unáší, takže to zabere přes hodinku.

Vy už jste zmínil zimu, jak je to s provozem v zimních měsících?

Od listopadu do března jezdíme taky, ale pouze jednou za patnáct minut.

Ne, to se nám tady ještě našťestí nestalo. I když občas večer jezdí opilci, tak ani ti se nevykoupu.

Jaký je Váš názor na klecový chov drůbeže?

Já teda kuřata jen jím a vidím je tedy jenom jako jídlo, ale rozhodně to maso bude asi lepší, když si budou moct jen tak pobíhat volně. 🍷 AV

Pohled redaktora:

Ačkoliv k nám byl Tomáš Frýdl z počátku lehce nedůvěřivý, během chvílky se o své práci dokázal rozprávět. S každou další vyřčenou větou bylo stále více vidět, že zde mluvíme s, na dnešní dobu, zvláštní osobou. S člověkem, jehož jeho práce skutečně baví.

Spadl už Vám někdy někdo přes palubu?

Sociální sítě v praxi – LinkedIn®

Vaše cesta k vysněné práci?

Každý mladý a perspektivní člověk, což jistě většina studentů ČZU je, určitě zná sociální síť Facebook. Pro jednoho nenáviděný velký bratr, pro druhého skvělá výplň času. I sebeortodoxnější bojovník proti sdílení osobních údajů však asi připustí, že někdy může publikování některých osobních informací veřejně přinést něco dobrého. Tím dobrým může někdy být třeba lukrativní pracovní pozice, kterou získáme i díky profilu na další ze sociálních sítí: LinkedInu.

Na další detaily a tipy jsme se zeptali Aleny Chlumské, headhunterky a majitelky české personálně-poradenské společnosti Seven Reasons.

Kolik je na síti LinkedIn nyní zaregistrováno českých uživatelů? Kolik jsou z tohoto čísla personalisté?

LinkedIn má aktuálně cca 55 382 českých uživatelů, z tohoto počtu je 11 700 personalistů. Dle mého kvalifikovaného odhadu je 760 personalistů velmi aktivních a mají 500+ spojení, 1 400 je aktivních. Za posledních 5 let došlo k silnému nárůstu, který stále trvá s tím, jak neustále upadají servery s pracovní inzercí.

Jak se na profil uchazeče jako personalistka dostanete?

Přímo přes LinkedIn – chodím tam vyhledávat denně. Někdo také může mít odkaz na profil ve svém CV, což už se mi stává čím dál častěji. V tomto případě je to spíše na ověření si, zda v životopisu vše sedí (zda to, co píše mně, souhlasí s profilem na LinkedIn). Mít profil na LinkedIn je tedy do jisté míry zavazující.

Je podle Vás nevýhodou, když uchazeč o zaměstnání profil na LinkedIn nemá?

Není, ale kdo ho má, je lépe nalezitelný při headhuntingu. Je to výhoda jako plynulá angličtina. Krásná elektronická stopa, která se hned objeví při zadání jména do Googlu. Protože tuto stopu vidí více lidí, více vašich známých, málokdo se pokouší lhát. Čili určitá věrohodnost dopodrobna vyplněného profilu je pro mne garancí, že ten člověk za to stojí.

Pokud si člověk udělá na LinkedIn profil, jaká je šance, že dle zadaných údajů bude vyhledán a kontaktován s nabídkou práce?

Co říká o LinkedInu wikipedie

LinkedIn je profesionální sociální síť, na které se setkávají profesionálové a diskutují o svých pracovních zájmech. V březnu 2011 síť překonala meťu 100 milionů registrovaných uživatelů, čím dál více získává popularitu i v Česku. Mezi uživatele patří manažeři, konzultanti a odborníci z nejrůznějších oborů. Také firmy mají své účty na LinkedIn.

V profilu uživatele se nachází jeho životopis obsahující položky kariéra, pracovní místa a vzdělání. Prostřednictvím kontaktů je uživatel zapojen i do kontaktů svých kontaktů, čímž vzniká provázaná síť uživatelů. LinkedIn nabízí také nejrůznější skupiny a aplikace. Je možné vyhledat bývalé i současné kolegy, spolužáky z univerzit, nebo najít nové obchodní partnery díky možnosti uveřejnění podrobností spolupráce. LinkedIn je vítaným pomocníkem personalistů a headhunterů, kteří mohou hledat vhodného kandidáta na pracovní pozici mezi obrovským množstvím potenciálních zaměstnanců. Základní profil, který je pro běžného uživatele zcela dostačující, je zdarma, doplňkové funkce jsou pouze placené.

Nejsou takto nabízené pozice jen samí „konzultanti“ pro OVB a jim podobné?

Ne, tohle se stane na jobs.cz nebo na jiných portálech. Pro absolventa je to konkurenční výhoda, ale největší využití je jen pokud si umíte vytvářet další síť a napojovat kontakty. I zde můžete být více aktivní než jiní a ty možnosti kontaktovat člověka, ke kterému byste se nedostali, jsou obrovské. Ono i jako každý jiný nástroj to bude mít svůj vrchol a útlum, ale v ČR to zatím je na cestě k vrcholu. Tím, že to není rozšířené, lidé nejsou otráveni. Takže nabídky OVB bych se nebála, takové firmy možnosti otrávit přes LinkedIn nevyužívají. Není to jejich cílová skupina. Doufám, že zde neplatí slovo zatím.

Které položky by měl mít uchazeč co nejpodrobněji vyplněné, aby byl pro personalistu snadno vyhledatelný?

Praxe s detaily co vykonával a od kdy do kdy, absolvované školy, dovednosti (SAP, jazyky...), snažit se využít hodně klíčových slov. Podle těch právě vyhledáváme. Absolventi mají tendenci lehce LinkedIn zahltnout detaily, ale tím se umím prokousat. Lépe více, než méně. Nepodceňujte reference (nikoli endorsed, ale opravdu reference, doporučení).

Jaké jsou nejčastější chyby na LinkedIn?

Pouze křestní jméno a první písmeno příjmení či profil bez jména. Data, která logicky nesedí. Jen jméno a nevyplněný profil. Příliš zbytečně podrobné informace, které se opakují. Příliš mladý člověk na vysokém postu (většinou pozice nemá takový význam).

Chyby v angličtině, chyby ve jménech firem. Všude dávat velká loga firem.

Jaký můžete dát, jako úspěšná personalistka, studentům a absolventům „návod k životu“?

Návod na život? Dobrá škola (bez skandálů) a ke škole relevantní praxe v oboru a ve firmách dobrých jmen, které druhým něco (v pozitivním slova smyslu) říkají. Malá firma vás naučí velké soběstačnosti, sebevědomí, pokud máte výsledky. Velká pohybovat se v systému a dá vám rád. Na počátek bych (pokud by byla možnost) volila velkou firmu, kde je i více kolegů, a po čase je z nich pěkná sociální síť (pokud si ale na vás vzpomenu). Personalisté mají tendenci slyšet na známá jména zaměstnavatelů.

Dále je velké plus pobyt v zahraničí delší než 5 měsíců, a to nemusí přímo souviset se školou. Znalost jazyků a schopnost je aktivně používat. Vědomí, že se musím stále učit a vysoká škola je vlastně základní vzdělání. Schopnost umět se prodat. Štěstí být ve správný čas na správném místě – a připravený. Schopnost využít získané kontakty. Pokud jich máte moc, většinou vás neznají, takže spíše méně, ale pevných, spolehlivých kontaktů. Každý člověk prochází většinou obdobím, kdy by se raději, než byl v práci, opaloval venku (po škole), pak začne mírně workoholikovat, pak v 38 – 45 (plus minus) si začne uvědomovat, že nejen prací živ je člověk. No a nejlépe se mají ti, kdo se umí lépe prodat – aktivní extroverti. Ti, kdož nečekají, až k nim něco něco přijde, ale sami umějí jít vstříc.

JMy

O cestování

S počátkem dalšího akademického roku, plného poznávání neznámého a nadšeného předávání vědomostí, se Franta a Tonda opět potkávají v jedné ze suchdolských krčem. Ve jménu studijních povinností proto svolávají schůzi sněmu, o němž legendy praví, že i sám Suchdolský Jeník byl svědkem jejich činů, které záhy následovaly...

Franta: Ach jo, to byl zas den.

Tonda: Nenávidím první říjnovou 107.

Franta: Mí ani nemluv, ono to opadne, až lidi přestanou jezdit do školy.

Tonda: Nenávidím 107.

Franta: Klid, v zimě stejně nebudou jezdit.

Tonda: Nenávidím 107, organizace zvaná DPP tohle prostě nezvládá. Kromě jinejších věcí – třeba například revizory. To jsem ti říkal jak jsem dostal pokutu?

Franta: Ne, já myslel, že máš lítačku?

Tonda: No, nemám, o prázdninách mi vypršela, žejo. Tak jsem jezdil na jízdenky.

Franta: Takže si neměl jízdenku?

Tonda: Měl, to víš žejo. Přece si na tohle dávám majzla. Dokonce jsem ji měl i platnou.

Jeník se zjevil. Z čista jasna. Jako zachránce ve zlých časech. Zavražovač žíznivých chvátánů. Utěšitel a vládce Suchdola. Skóre 2:0. Jde se pokořovat...

Franta: Tak jak pokutu teda?

Tonda: To sám nevím. Prostě nastupuju, jízdenku píchám v 15:31, vystupuju, revizor atakuje, dávám jízdenku v 16:48, on nedává, já dávám 800.

Franta: Jako fakt?

Tonda: No jo.

Franta: No počkej a proč jsi se nehádal nebo to nechápu?

Tonda: No, jednak jsem pospíchal, protože mi za pár minut jel autobus na druhou stranu republiky, čímž jsem byl trochu mimo a nechápal jsem, co po mě chce, když tu jízdenku mám platnou. Jenže víš jak, nejsem ani člověk, co by byl schopnej se někde s někým hádat, takže jsem to v rámci rychlosti vyřešil otázkou: „Tak kolik?“. Což je bezpochyby moje chyba...

Franta: To já bych se teda hádal!

Tonda: No, hádej se, když tam má bukvice u sebe. Nevím, no, měl jsem v kapse druhou jízdenku a to jsem si stoprocentně jistej, že tu jsem mu nedal, protože tu, co jsem mu dal, jsem v afektu zmuchal a hodil do peněženky. Za pár minut jedu autobusem domů a říkám si, to přece sakra není možný, a hledám tu jízdenku... no světe, div se, dal jsem mu tu, co ještě platila, čili tu zmuchlanou. Jenže čím je to dál v čase, tak mi to čím dál víc haluzí, že jsem mu dal tu druhou.

Franta: A jaks to teda vyřešil? Snad si to nenechal bejt?

Tonda: Hele, volal jsem tam, a prej ať si podám stížnost přes webové formulář. Tož to jsem udělal. Za tejdén odpověděli, že proti pokutě, kterou zaplatíš na místě, se nejde podle paragrafu toho a toho přepravního řádu odvolat. A že to tímto považují za vyřízené.

Franta: Si děláš srandu, ne?

Tonda: No nedělám. Eště jsem to řešil s právníkem, ale oni to mají tak neskutečně pozychrovaný. Třeba to, že ta pokuta není svázaná s tou jízdenkou, kterou mu dáváš. Čili ti pak můžou říct: „To jste si sehnal potom, tu jízdenku...“

Franta: Fuj. Humus.

Tonda: Ani mi nemluv, přišel jsem o 800. Tak jsem objednal OpenCard. A víš co?

Franta: Co.

Tonda: Když jsem ji platil, tak zjistím, že peníze posílám do PPF.

Franta: Fakt?

Tonda: No jejej, tohle je kamaráde jeden velkej zajímavěj případ.

Mezitím k vedlejšímu stolu přisedají zástupci akademické obce, bakaláři, lesáci Josef Šiška a Pepa Sojka. S pokynutím hlavy zdraví místní osazenstvo, rudě zbarvené jakožto důkaz stranické příslušnosti.

Franta: Takže volby do vlády proběhly... Nepřijde ti to stejně jedno?

Tonda: Jo hele, půl roku jsme jeli na nouzovej režim s panem prezidentem v čele a nic se nestalo. Takže čert vem, jak to dopadlo.

Franta: No, tak ono to bylo jasný už půl roku předem, žejo...

Tonda: Uf. No teď máme ve vládě zase jinak barevno. Myslíš, že se něco změní?

Franta: Myslím, že se nezmění nic. Protože se nezmění lidi sami o sobě. Až si přestanem všechno závidět, přestanem od všech čekat, že nás okradou a hlavně přestanem... a vůbec. Přestanem myslet tak strašně moc na peníze. Pak se možná něco změní.

Tonda: Jenže bez peněz to dneska nejde. Jídlo? Pití? Léky? Bydlení?

Franta: Já vím, neblížíme se příjemný části života. Kromě toho, vem si, kolik životního času strávíš v práci. Osm nebo devět hodin, když máš kliku. Každý den. Dalších 50 let, dokud neumřeš. A mají ti to vykompenzovat peníze?

Tonda: Souhlas. Důchod pro nás neexistuje. Takže nakonec se stejně není moc na to těšit.

Franta: Jo, teď je to fajn, ale za pár let to bude jinej med.

Tonda: Uvidíme.

Tato diskuzní úvaha je smyšlený příběh, z části založený na pravdivých zkušenostech. Jejím cílem je nejen poukázání na to, že každý názor je ten správný, ale i to, že lhostejnost není řešení. Hlavní podstatou celé věci je to, že každý názor má hodnotu a dělá z nás studentů osoby, které mají mít možnost podílet se na fungování vysokoškolského studia v ČR. A to nejen formou pasivního vstřebávání informací. Redakce se distancuje od názorů, hodnocení a kritiky sepsané v tomto článku.

VAŘENÍ S ANIČKOU

TAKE AWAY – JAK SI RYCHLE A CHUTNĚ UVAŘIT

Už v minulém čísle jsme vám dokázali, že uvařit na koleji není zas až taková věda, když víte, jak na to. Proto jsme se rozhodli, že se s vámi podělíme o další recept. Tentokrát si to ještě malinko ztížíme a více se přiblížíme obyvatelům koleje, protože nebudeme vařit ve VIP kuchyňce, ale v obyčejné kolejni kuchyňce, která je přímo na pokoji. A na co se můžete těšit? Tentokrát jsme si pro vás připravili rychlou a chutnou večeři a na konec sladkou tečku v podobě dezertu. Mimo jiné si také můžete přečíst o stylu života Slow Food, který Anička podporuje a je jeho součástí. 🌱 LV

Bageta s kuřecím masem

- 1) pečivo
- 2) kuřecí maso
- 3) zelenina všeho druhu
- 4) omáčka (kari a bílý jogurt)

Maso očistíme, lehce osolíme a okořeníme dle chuti. Opečeme ho na pánvičce, nejlépe na olivovém oleji nebo másle. Mezitím si v hrnečku smícháme kari s bílým jogurtem. Pečivo si rozkrojíme a potřeme připravenou omáčkou, vyložíme salátem, přidáme maso a zeleninu podle chuti. Aby nebylo pečivo nebo maso suché, můžeme ho ještě pokapat zbytkem oleje nebo másla z pánvičky.

Co je Slow Food?

Slow Food Youth Network je sdružení mladých nadšenců, kteří se nebojí uvařit si poctivou hutnou večeři nebo se chopit rýče a umazat si ruce od hlíny. Podobná sdružení vznikla v Amsterdamu, Francii, Řecku, Švýcarsku, Británii. Jsme součástí Slow Food.

NA CESTU

Sladká tečka – sladkost do skleničky

- 1) sušenky BEBE nebo třeba Karamelové sušenky
- 2) ovoce (čerstvé nebo kompotované)
- 3) zakysaná smetana a trochu cukru na oslazení
- 4) tvaroh ve vaničce
- 5) máslo
- 6) čokoláda na ozdobu

Sušenky nadrtíme (Nejlépe se drtí ve dvojitém igelitovém sáčku). V místičce smícháme nadrcené sušenky se změkklým máslem. Vzniklou směs, která by měla hezky držet u sebe, dáme na dno skleničky a urovnáme. Na sušenky dáme vrstvu rozmíchaného tvarohu. Na tvaroh naskládáme nakrájené ovoce dle vlastní chuti, rozhodně se nemusíte držet jednoho druhu, můžete dle fantazie kombinovat. Na ovoce dáme 2-3 lžičky zakysané smetany a úplně navrch na ozdobu nastrouhanou čokoládu. Dezert dáme na chvíli do lednice a mezitím se můžeme pustit do konzumace hlavního jídla.

Doufám, že vám bude chutnat a už teď se začnete těšit na další Aniččin recept. Recepty si samozřejmě můžete upravovat podle chuti a rozhodně se nebojte experimentovat.

Pokud se budete chtít potkat s Aničkou na nějaké akci, sledujte web Slow Food na adrese www.sfyn.cz.

INZERCE

VYUŽIJ SMYSLUPLNĚ SVŮJ VOLNÝ ČAS!

Haciman Team Praha,
oddíl bojového umění Allkampf-jitsu

pořádá

NÁBOR

nových členů

Přijď a...

- ✓ zlepši svou fyzickou a psychickou kondici
- ✓ nauč se bránit a zvládat stresové situace
- ✓ poznej nové přátele a inspirativní osobnosti

Tréninky:

Pondělí 18:00 - 19:30

ZŠ Chvaletická 918, Praha 9
- Čehovec

Kontakt:

Jan Rychnovský

(3. Dan Allkampf-jitsu, 1. kyu
Karate-do)

tel.: 604 704 252

e-mail: jan_rychnovsky@volny.cz

www.allkampf-jitsu.cz/skoly/praha.php

KOŇSKÉ SPŘEŽENÍ ANEB ADRENALIN V KOČÁRU

KDYŽ JSME VYBÍRALI SPORTOVCE Z ŘAD STUDENTŮ, KTERÉHO BYCHOM VÁM RÁDI PŘEDSTAVILI, NEPOSUZOVALI JSME JEN DOSAŽENÉ VÝKONY. CHTĚLI JSME TAKÉ UKÁZAT, ŽE ZEMĚDĚLKA JE LÍHNÍ TALENTŮ NEJEN V TRADIČNÍCH A VEŘEJNĚ ZNÁMĚJŠÍCH SPORTECH. PROTO MI DNES DOVOLTE PŘEDSTAVIT VÁM MAXMILIÁNA.

Maximiliáne, jak jsi se vůbec dostal ke koňskému spřežení?

Naše rodina už dlouho chová koně, já jsem dřív jezdil parkury. A vlastně nedávno jsem skončil se sjezdem na kolech.

Můžeš našim čtenářům ve stručnosti představit sport, kterému se věnuješ?

Máme tři disciplíny, první z nich je drezura, kde se cvičí předem známá sestava. Hodnotí se taky, jak u toho všeho vypadá jezdec, jak je vyzdobený kůň i kočár a především to, jak zvíře zvládne předepsané kroky. Další disciplínou je marathon. Ten se skládá ze tří částí. První z nich je klusovka. To je několikakilometrový úsek jenom klusem, jež je třeba projet do daného času. Další částí je krokovka. To znamená, že jeden kilometr je třeba ujet jenom krokem do deseti minut. V třetí části se projíždějí maratonové překážky. To se odehrává většinou v lese. Poslední disciplínou je parkur. Tam jde čistě o projíždění dráhy mezi kužely. Nejvyšší soutěží u nás je Český pohár, což je série závodů, z nichž se člověk může kvalifikovat na Mistrovství republiky. A dalším významným závodem na našem území je ještě Zlatá podkova v Humpolci.

Jak vypadají závody koňských spřežení?

Vždycky to má stejný formát. Závody jsou tří denní. V pátek se jede drezura, v sobotu marathon a na závěr parkur,

V jaké kategorii závodíš?

Dvojspřeží poníků, to znamená, že mám dva poníky vedle sebe.

Jak je to s poníky? Jsou Tvoji nebo si je na závodech losujete jako v moderním pětiboji? Nene, koníky mám doma, sám si je trénuju a vyrážíme na závody. Během závodů můžeme mít jednoho náhradního. Pro jistotu, kdyby se jednomu něco stalo nebo se třeba utopil.

Utopil?

Ano, to se stalo kdysi dávno v Kladrubech. Koně tam vjeli do vodní překážky, spadli, jeden zalehl toho druhého a než je dostali oba ven, jeden z nich se bohužel utopil.

Jak často trénuješ a jak samotný trénink vypadá?

Když mám čas, tak každý den. Já jako jezdec žádnou speciální přípravu nepodstupuju. U koní jde o základní fyziku a pak o sílu. Já pocházím z Krkonoš, takže tam třeba chodíme kopce krokem. Jinak co se týče drezury, tak tam se samozřejmě trénuje sestra a všechno okolo.

Já o Tobě vím, že jsi v loňském roce na Mistrovství republiky skončil na třetím místě. Jakých dalších úspěchů si ve své kariéře vážíš?

Pro mě je asi největším úspěchem stříbrné umístění na Zlaté podkově. Ten závod pro mě znamená o trochu víc než Mistrovství republiky, koná se každý rok v Humpolci a má tak již svoji tradici.

Koňské spřežení vypadá jako hodně nebezpečný sport. Spadnul jsi někdy z kočáru? Nebo jsi se zranil nějak jinak?

Nene, zatím se mi všechno tohle našťestí vyhýbá. Ale jednou se nám stala taková nepříjemnost, kdy jsme s poníkama najeli do kamenů a museli jsme je všechny odkširovat a vytlačit kočár.

Splašili se Ti někdy poníci?

Ano, ale díkybohu ne na závodech. I tak to bylo docela divoký. Nedaleko od domova jsem na chvíli slezl z kočáru a oni se rozeběhli. Takže jsem je musel doběhnout, skočit na kočár, přelézt dopředu přes sedačku a nějak to zachránit (úsměv).

Zmínili jsme se tady o kočárech. Na kolik vyjde jeden?

Úplně nový třeba na 150 000 Kč, ale můžou stát i 300 000 Kč. Jen chci podotknout, že na drezuru a parkur mám jeden a na marathon ještě jeden speciální.

Jaké jsou Tvé silné a jaké naopak slabé stránky při závodech spřežení?

Nejvíce nedostatků mám rozhodně v drezuře, tam se mi moc nedaří. Na druhou stranu mám rád marathony. Ty mě baví, je to rychlejší, větší adrenalin a je to pro mě nejoblíbenější část celých závodů.

Ty už jsi zmínil, že jezdíš dvojspřeží. Kdybychom Tě teď postavili před čtyřspřeží, dokázal bys ho řídit?

V žádném případě. Je to úplně něco jiného, protože držíš čtyři opratě.

A kdybys u dvojspřeží měl místo poníků dva dospělé koně, tak to bys zvládl?

Jo, tam by to bylo úplně v pohodě. Laicky řečeno jde jen o to, kolik tam těch zvířat máš.

Jaký je Tvůj názor na klecový chov drůbeže?

Jsem jednoznačně proti. My máme doma vlastní vajíčka, takže v tomhle směru mám celkem jasno. Spíš kvůli těm slepicím, ať se trochu proběhnou. 🍳AV

Pohled redaktora:

Maximilián na mě z počátku rozhovoru působil velice zakřiknutě až plaše. S každou další otázkou ale šly tyto věci stranou a já tak měl možnost dozvědět se o úžasném sportu, kterému je bohužel v našich končinách věnována malá pozornost.

Veronika Žilková: Život je cesta

Rozhovor s herečkou, která denně jezdí stosedmičkou

Všichni ji znáte, ať už z divadelních prken, nebo televize. Jednu z nejznámějších českých hereček současnosti. Někteří z vás už jste se s ní možná mačkali ve stosedmičce. Ti další ji možná potkali v okolí našeho kampusu. Pro vás i všechny ostatní jsme vyzpovídali jednu z nejslavnějších obyvatelek našeho drahého Suchdola, Veroniku Žilkovou.

(Pozn. redakce: S Veronikou se znám osobně, a i proto je v tomto rozhovoru použita forma tykání.)

Veroniko, jak dlouho už žiješ na Suchdole?

Od svých deseti let, to znamená od doby, kdy se narodily vaše matky. 16. října to bude přesně 41 let.

Co se Ti na Suchdole líbí?

Mám tu moc ráda společenský život, tu komunitu občanů, do níž bereme i studenty, protože já když jedu autobusem z Dejvic, tak mám ke studentům někdy hodně blízko (smích). Autobus bývá tak strašně narvaný, že se někdy díky studentům nemusím ani držet, jak jsem mezi nimi zaklíněná. Suchdoláci jsou na studenty zemědělků pyšní, máme vás tu rádi.

Ty už jsi to trošku zmínila, ale jaká je Tvoje zkušenost s autobusy na Suchdole?

Jezdím MHD denně, ale studenti se v autobuse chovají vzorně a především díky nim jezdí autobusy častěji. Vzpomínám si ještě na dobu, kdy flámy končily tím způsobem, že se šlo pěšky na Suchdol. A pokud teď nadáváte občas na dopravu, tak si uvědomte, že když já byla na vysoké, tak v zimě autobus jezdil jenom ke kopcí a pak se šlo pěšky. Protože silnice nahoru na Suchdol byla z takových těch koček (dlažebních kamenů, pozn. red.). A to jak namrzlo, tak byl autobus bez šance. Po dlouhé době jsem si teď koupila Open-card. A nedávno jsem jela v tramvaji a nějaká pubertální na mě: „Čau Verčo.“ Říkala jsem si, co je to popadlo a když se to stalo asi potřetí v jednom týdnu, došlo mi, že se teď na obrazovkách objevuje v reprízách pořad Tele Tele, v němž jsem kdysi účinkovala.

Jak vlastně vzniknul název Tele Tele?

Víceméně to byla náhoda. Dlouho se ale hledal název a my jsme pořád dokola kroužili kolem spojení tele – vize pro... Nakonec jednou náhodou zaznělo spojení tele tele jako televize pro tele a tuším, že tehdejší ředitel TV Nova Vladimír Železný řekl, že je to ten pravý název.

V roce 1996 jsi obdržela Českého lva za film Zapomenuté světlo, prozradíš, kde je vystavený?

Český lev má místo ve sklepě. A tím, že jsem ho získala jsem se také stala akademikem, který dál hlasuje. Já jsem ale takový unikát, protože nehlasuji. Jsem nerozhodná a ještě

k tomu znamená Váhy. A hlavně si myslím, že to, co se líbí akademikům, se pak nemusí líbit divákům v kinech. Protože filmy se přece točí pro lidi a ne pro pár hlasujících akademiků.

Aktuálně Tě naši čtenáři mohou víc vidět v divadle. Kdy jsi naposledy zapomněla text?

Včera večer.

Opravdu?

Ano, celá naše rodina teď hraje v Praze v divadle Palace představení „Apartmá v hotelu Plazza“. Hraju tam se svým manželem Martinem Stropnickým a s námi ještě naše děti Agáta a Vincek. No a kdo se zrovna nepřevlíká do kostýmu, dělá nápovědu, takže včera můj syn na jevišti zachránil svou maminku.

Poznají herci v divadle, že se ten večer to představení bude divákům líbit?

Pozná se to velice brzo, tak po čtyřech větách podle reakcí. Je to jako na večírku, buď to jede od začátku a je to pecka nebo to tak škobrtá, chvíli se to chytne, pak to zase škobrtá. Ale každý herec ví, že ty super představení, kdy to jede od začátku do konce, jsou párkrát za odměnu. Na druhou stranu ten subjektivní pocit, že je něco špatně neznamená, že je to doopravdy špatně. Někdy má člověk dojem, jak mu to hraje a všechno je super, a lidi na konci dvakrát zatleskají a jdou domů. Na druhou stranu si někdy říkám, jak to všechno motám a je to hrozné a lidi pak na konci stojí a řvou. Je to fakt nevyzpytatelné.

Máš před každým představením nějaký svůj tradiční rituál, na který věříš a nedáš a něj dopustit?

Nic takového nemám, ale od doby, co mi umřel tatínek, si občas řeknu: „Tati, ať to dneska dobře dopadne a neudělám nám oběma ostudu.“ Jak mám ještě velkou rodinu, tak vlastně do poslední chvíle telefonuju a vyřizuju, kdo má kde chleba, cvičky, co se komu stalo a tak dále. Naštěstí se od toho umím rychle odtrhnout a během okamžiku jsem ve hře.

Čím by jsi byla, kdyby ses nestala herečkou?

Já jsem studovala filosofickou fakultu, než

jsem nastoupila na DAMU a jenom proto, že jsem na gymplu flákala chemii, jsem neskončila na medicíně. Chtěla jsem spatit svět jako doktorka a misionářka v rozvojových zemích.

Učíš taky herectví na pražské konzervatoři, poznáš po prvních hodinách, že tam někdo vyčnívá a rodí se Ti před očima nový talent?

Podle mě to postupně vykristalizuje. Můj ročník chtěli třeba po prvním rozpuštění pro nedostatek talentu. A teď poslouchej ty jména: Ivana Chýlková, Karel Roden, Vilma Cibulková, Eva Holubová, Jitka Asterová, Pavel Vítek, já. Takže to je ten netalentovaný ročník. Někdo je šikovný jako mladý a v pětadvaceti už je hotovej. Jeden z mých spolužáků z jiného ročníku je bezdomovec. Je to prostě nějak namíchaný a neúspěch v mládí neznamená neúspěch ve stáří. Život je prostě cesta.

Jaký je Tvůj názor na klecový chov drůbeže?

Já bych se nad osudama slepic zase tolik nedojímala, protože to jsou slepice, které už po několik generací žijí v klecích. Zeptejme se těch slepic, jestli jim to v té kleci vůbec vadí. Třeba jsou už takhle spokojené a nechťely by na současném stavu nic měnit. 🐣AV

Pohled redaktora:

Veronika přichází na rozhovor takřka na minutu přesně. Když s povzdechem zjistí, že v místě našeho setkání netočí Jeníka (kterého má jinak velmi ráda), sympaticky si objedná Únětické pivo. A s první otázkou se spouští proud zajímavého povídání, které často nutí k hlubšímu zamýšlení.

Zpověď rektora ČZU

Díky proběhlým volbám již víme, že další 4 roky bude rektorem České zemědělské univerzity v Praze profesor Jiří Balík, který v únoru 2014 nastoupí své již druhé volební období. Byl proto opět čas, abychom za ním zašli do jeho kanceláře na vrcholu rektorátu a zeptali se ho, jaká byla ta jeho „cesta“ a co je dnes jinak oproti rokům, kdy školu vedl jeho předchůdce, profesor Hron.

Za jak dlouho poté, co jste v roce 1973 přišel jako student na ČZU, jste došel k poznání, že tu chcete zůstat i jako zaměstnanec? Co Vás přesvědčilo?

Ve třetím ročníku jsem začal pracovat jako pomocná vědecká síla na katedře agrochemie a výživy rostlin tehdejší Agonomické fakulty. Vedoucím mé diplomové práce byl profesor Václav Vaněk. Líbil se mi ten tým lidí na katedře. Líbilo se mi i prostředí, atmosféra a sportoval jsem - hrál fotbal za univerzitu. Mé původní představy o návratu domů a práci v družstvu se postupně během čtvrtáku změnily. Říkal jsem si, že je dost času na návrat a že je teď spíš potřeba pracovat na rozvoji poznatků. Že do praxe se stejně později dostanu. Hlavní okamžik mého rozhodování přišel, když mi rodiče řekli: Jirko, nemusíš se vracet, zvol si svobodně, jak to cítíš.

Pracoval jste při studiu? Kde?

Začal jsem dělat pomocnou vědeckou sílu na katedře agrochemie a výživy rostlin, postupně se však tento „pomvěd“ rozrostl v částečný úvazek. S kolegou jsme připravovali laboratoře pro ostatní studenty. Postupem času jsem se stal i pomvědem na katedře tělesné výchovy a sportu. Ve čtvrtém a pátém ročníku jsem měl díky tomu víc peněz než kdy předtím a nemusel jsem úzkostlivě šetřit a především – přestal jsem brát peníze od rodičů a stal jsem se samostatným. Je to úžasný pocit být nezávislý, všem to doporučuji.

Jaká byla Vaše pracovní doba před 10 lety a jaká je dnes?

Před deseti lety byla moje pracovní doba stejná jako dnes, nějakých 12 hodin denně. Tehdy jsem byl vedoucím katedry a prorektorem, ale zbývalo mi víc času na odbornou práci. Dnes mi pracovní čas vyplňuje spíše management.

Počítám, že si pamatujete kancelář svého předchůdce, profesora Hrona. V čem se liší od té Vaší dnešní, co je v ní jinak?

Kancelář vypadá stejně jako za dob profesora Hrona. Když jsem nastoupil jako rektor, byla nově a velmi vkusně zařízená. Neměl jsem důvod cokoliiv měnit, kromě jedné vitríny se suvenýry z cest a dárky od partnerů. *(smích)* Všechno ostatní, i obrazy, je stejné. Vlastně jednu věc jsem si pořídil novou. Křeslo. To původní si na konci volebního období vzal pan profesor Hron s sebou, protože ho měl rád a byl na něj zvyklý. Já jsem si na svoje také zvykl a nechám si ho i pro druhé funkční období. *(smích)*

Na které Vaše rozhodnutí jako rektora ČZU jste nejvíc hrdý? (dalo nejvíc práce, stálo nejvíc odvahy, nejvíc lidí bylo proti...)

Jednoznačně na vznik nové Fakulty tropického zemědělství. Nebylo jednoduché to prosadit, hodně lidí bylo proti a někteří mi tento krok i aktivně vymlouvali. Někteří měli dojem, že nová fakulta a její potřeby zastíní potřeby jiných pracovišť. Bylo to tedy těžké rozhodnutí, ale jsem za něj nyní velmi rád.

Co Vás zase jako rektora ČZU naopak nejvíc mrzí, na co nejste vůbec hrdý?

(velmi dlouho přemýšlí) Mrzí mě, když student přijde na sedmou hodinu a učí se 6 hodin, a pak má další výuku až třeba pozdě poledne do večera. Je to způsobeno nedostatkem učeben. Toto je podle mne skutečně problém a mrzí mě, že to tak doposud musí být. Že jsme nebyli schopni rychleji vytvořit více výukových prostor.

Jiřího Balíka

Kolik šálků kávy jste denně průměrně vypil na začátku prvního volebního období? Kolik na jeho konci?

Pořád piji takové 3 – 4 šálky denně. Přitom dřív, až do nějakých čtyřiceti let, jsem jí vůbec nepil. Teď jsem již na ní zvyklý. Jeden šálek si dám vždy po ránu, další pak podle množství schůzek a jednání.

Co studují/vystudovaly vaše děti?

Mám dvě dcery. Starší vystudovala PEFku a pracuje ve vyšším managementu pro UPC. Mladší vystudovala grafickou školu. Je skvělé, že se věnuje tomu, co má nejraději. Žádná z nich sice nešla v mých stopách agrochemika a výživáře rostlin, ale tak to v životě chodí.

Musel jste jako student také absolvovat povinné školní praxe na demonstračním a pokusném pozemku ČZU? Upřímně – jak moc jste je tehdy měl/neměl rád?

V mé době školní pozemek ještě neexistoval. Chodili jsme jednak do výzkumných ústavů a jednak do družstev dělat pomocné agronomy. Zemědělské práce na poli, jako dnešní studenti FAPPZ, jsme neměli. Za poslední roky se ohromně zkvalitnilo zázemí, které studenti na pozemku mají. Já ten dnešní systém rozhodně nepovažuji za špatný. Praxe ke studiu patří. Je třeba nalézt rovnováhu mezi tím, co dělám rukama, a tím, co dělám hlavou.

Jaký máte názor na alkohol?

Alkohol v rozumné míře patří k životu. Mám rád chvíle s dobrou společností přátel, u které nechybí láhev kvalitního vína. Nejsem zastáncem nějakého puritánského omezování, alkohol v rozumné míře ke slavnostním okamžikům patří.

Býval jste fotbalistou dorostenecké ligy za Tábor, sportujete i dnes?

Mám rád všechny kolektivní hry. Dnes už ale aktivně nesportuji, jen rekreačně. Mám přehled o pár fotbalových klubech, ale o všech rozhodně ne.

Kdy jste jel naposledy autobusem 107?

To bylo asi tak před půl rokem, když jsem se vracel z nějakého obchodu na Dejvické domů na Suchdol.

Chodíte na oběd do rektorského salonku, který je vedle menzy? Popište, jak se Vaše jídlo liší od normálního a co jste měl včera k obědu?

Na oběd chodím jako ostatní do zaměstnanecké menzy. Rektorský salonek je vyhrazen pouze pro zvláštní příležitosti a zasedání. Podávají se v něm většinou jen zákusky a káva. Nicméně v menze jsem byl naposledy asi před třemi týdny. Kolikrát mám kvůli nedostatku času, jako například včera, k obědu nějaké chlebičky přímo tady v kanceláři.

Guláš nebo Svíčková?

Svíčková.

Pivo/víno?

Víno. Polosladké, bílé. Například loňský tramín z našeho vinařství v Mělníku je vynikající.

Jaký je Váš názor na klecový chov drůbeže? Jak rozšíříte svou odpověď z roku 2011? („Pro mě je důležitý welfare zvířat. Abych to řekl kulatně, tak nejsem nadšen z klecového chovu.“)

Ano, welfare zvířat je velmi důležitý. Z klecového chovu vážně nadšen nejsem. Vyspělé západní zemědělství se snaží jít cestou, aby ustájení splňovalo co nejvíce z potřeb zvířat. Co se týká demonstračního klecového chovu, který je u nás v demonstračních stájích, tak myslím, že tam patří. Studenti musí mít představu, jak vypadá. To patří k přehledu o oboru, který studují.

Pohled redaktora

Bývalý šéfredaktor měl pravdu: návštěva rektora v jeho kanceláři v nejvyšším patře rektorátu je neopakovatelný zážitek. Funkce rektora určitě vyžaduje i trochu ostrých loktů a vyhýbavosti politiků, proto jsem se trochu bál nepřímých či nejednoznačných odpovědí na mé otázky. Naštěstí, zopakovat jsem musel jen jednu z nich a s jinou se mi dokonce pana rektora na chvíli podařilo dostat do úzkých, kdy odpověď přišla až po 2 minutách absolutního ticha. Hodina strávená s profesorem Balíkem byla velmi příjemná. Pokud máte nějaký podnět, nápad či otázku, neváhejte s návštěvou ani vteřinku.

Boj o menzu vrcholí

Jak se vyvíjela situace v kauze Eurest?

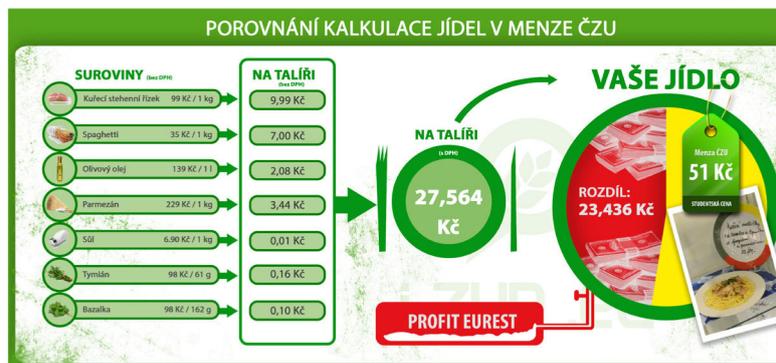
Možná si na to ještě vzpomínáte. Na článek, v němž iZUN upozornil na praktiky, které se den co den odehrávají přímo před našima očima během obědů a večeří. Pes je zakopán v ceně jídla. Ředitel naší menzy, pan Aleš Strýbrný, se ohání tvrzením, že **dotovaná cena jídla je tvořena pouze surovinovým nákladem na připravované jídlo. Podle profesionální kalkulace od viceprezidenta Asociace kuchařů a cukrářů České republiky, kterou si iZUN nechal vypracovat, jsou ceny jídel nadsazené o 40 – 50 %.** V našem příkladu se jednalo konkrétně o 45 %.

O necelé dva měsíce později se objevily nové důkazy svědčící o tom, že v menze není něco v pořádku. Na zaměstnaneckém intranetu se začaly zveřejňovat kalkulace jednotlivých jídel. Eurest se nám začal vysmívat na našem vlastním intranetu. Zdá se vám to přehnané? Pojďme to tedy znovu propočítat. Za 250 g vařených brambor si Eurest na intranetu účtuje 13,85 Kč. Jeden kilogram by tedy měl stát 55,40 Kč (13,85 * 4). Dokud se nepodíváme do běžně dostupných velkoobchodních ceníků dodavatelů potravin, vypadá vše růžově. Kilogram vařených brambor u nich totiž běžně stojí kolem 25 Kč. Není to náhoda, ve zmíněném článku jsme takto upozornili na „ceny z jiné galaxie“ i u rýže a rajského protlaku. Vždy jsme našli rozdíl ve výši 40 – 60 %.

Brzy se rozeběhla dlouhá série jednání a schůzek. Ta se protáhla i do letních prázdnin, kdy řada z nás neměla na menzu a její výtvoři ani pomyslení. Ve hře bylo i vypovězení smlouvy současnému provozovateli, tedy firmě Eurest. Nic takového se ale nestalo. Pro zefektivnění přístupu studentů ke službám nabízených menzou jmenoval kvestor ČZU do stravovací komise zástupce studentů Michala Hladíka a Šimona Jandla. Ti jsou pověřeni vyřizováním námětů ke zlepšování poskytovaných služeb menzy. Zajímalo nás, zda výše jmenovaní rozumí problematice menzy a kalkulacím jídel a jsou tak odborníky na svém místě. Na naši žádost o rozhovor ovšem nereagovali a pouze poukázali na to, že od doby jejich jmenování se na ně neobrátí žádný student s námitkou, stížností či návrhem.

Není ale vše tak zlé, jak na první pohled vypadá. Přes prázdniny se utvořila nová koncepce stravování na ČZU. Ta chce v nejbližší budoucnosti do stravovací komise přivést i odborníky z oblasti gastronomie a pohostinství. Ale to nejdůležitější. Dotace na jídlo se rozšířily i mimo menzu. Konkrétně do bufetů a restaurací v areálu naší univerzity (všechny provozy a přesný seznam dotovaných jídel najdete na food.czu.cz). A k čemu to všechno? Eurest by tímto krokem měl dostat poslední šanci, aby se polepšil a mohl reagovat na změnu dotační politiky. Zavedení dotací ve stravovacích zařízeních po areálu

Pozorují dva studenty stojící před vitrinou s nabízeným jídlem a slyším stručný a jasný komentář: „No to si snad dělají srandu.“ Jako na rockovém koncertu se na mě pak ze zadu tlačí dvě slečny, ale po chvilce zaslechnu, že nechápou, za co tady dneska mají dát 54 Kč. Zamilovaný pár si při pohledu na cenovku ve vitrině vymění výmluvné pohledy a zhodnotí situaci následovně: „Farma to jístí...“ Nepřipomíná vám to náhodou něco? Ano, menza ČZU se nezapře. Pojďme si dnes zrekapitulovat celou kauzu.

zemědělký má také zvýšit konkurenci mezi jednotlivými provozy, kde můžeme zahnat hlad a řízení mezi výukou.

Pokud se situace během prvních měsíců v menze nezlepší, na obzoru se opět objevuje i možnost vypovězení smlouvy s Eurestem. Pokud by tato situace opravdu nastala, rozběhla by se Eurestu šestiměsíční výpovědní lhůta. Nové kuchaře bychom tak přivítali nejdříve až na začátku zimního semestru akademického roku 2014/2015. Věcí, která vyžaduje speciální pozornost je fakt, že příští vítězný projekt bude moci být hodnocen podle více kvalitativních kritérií, než v případě zákona o veřejných zakázkách č. 137/2006.

Právě v těchto dnech tak máme jedinečnou možnost pozorovat, zda vůbec a případně jak moc se Eurest snaží přesvědčit strávníky, zaměstnance i vedení školy, že vše, co bylo v minulosti, bylo jedno velké nedorozumění a že se nejednalo o zisk na úkor studentů a zaměstnanců ČZU. **RED**

RECEPTOVÝ KALKULAČNÍ LIST

Kuřecí nudličky na bazalce a tymiánu, špagety s parmazánem

Cena 1 porce: 27,56 Kč

Název položky	Maso	Stav	Množství na 1 porci (g/ml)	Množství na 1 porci (g/ml)	Množství ZJ na 1 porci	Cena bez DPH za ZJ	Cena na 1 porci
Kuřecí stehenní řízek 6 x 2 kg	☒	upraveno	100,00	100,00	0,1000 kg	99,90	9,99
Olivový olej extra panenský 1 x 5 l	☐	upraveno	15,00	15,00	0,0150 l	139,00	2,08
Špagety Ponte 1 x 5 kg	☐	upraveno	200,00	200,00	0,2000 kg	35,00	7,00
Sůl jedlá jodovaná 12 x 1 kg	☐	upraveno	1,00	1,00	0,0010 ks	6,90	0,01
Bazalka drhnutá Kotányi 1 x 162 g	☐	upraveno	0,10	0,10	0,0006 ks	166,00	0,10
Tymián drhnutý Kotányi 1 x 61 g	☐	upraveno	0,10	0,10	0,0016 ks	98,00	0,16
Parmezán strouhaný - mix tvrdých italských sýrů 1 x 1 kg	☐	upraveno	15,00	15,00	0,0150 ks	229,00	3,44

Cena za jednu porci bez DPH: 22,78 Kč

Cena za jednu porci s DPH (21%): 27,56 Kč

Studenti ČZU se nebojí dojit naprosto nikde!

Vrcholky Alp, Thajsko, kanadský Vancouver nebo Cliffs of Moher na západě Irska. To je jen pár míst, odkud jsme od vás dostali videa do pilotního seriálového dílu Dojing ČZU 2013, v němž jste dokázali, že jste hrdí a zcestovalí.

Nápad vytvořit zemědělsko-cestovatelský projekt Dojing ČZU ležel v šuplíku redakce velmi dlouho. Občas ho někdo ze šuplíku vytáhl, aby na něj mohl odložit hrnek s čajem, a pak byl nápad zase uložen zpět. Letos v červnu jsme si však na něj vzpomněli znovu a nadešel čas pro jeho uskutečnění. Inspirací nám byl Matthew „Matt“ Harding, který se stal youtubovou celebritou díky jeho každoročnímu tančení na všech možných i nemožných místech světa v pětiminutových videoklipech. Jeho nápad jsme jaksi zagrokulturnili a jeho zemědělskou podobu, spolu s cestovatelskou soutěží, vyvrhli do světa na začátku června tohoto roku.

K jeho představení vzniklo instruktážní video z prostředí ČZU. Nebudeme zastírat, že jsme ho točili na poslední chvíli a že nám to trvalo jen asi 2 hodiny. Průběh a výsledek nás však opět ujistil v tom, že je naše univerzita plná neobjevených možností a že pro vaše pobavení jsme ochotni udělat téměř všechno. Třeba se i brodit na fontánku před FAPPZ. Sestříhané video s návodem, jak nejlépe předvést dojing, jste mohli vidět na našich stránkách spolu s představením soutěže o ceny pro statečné a aktivní dojení schopné cestovatele.

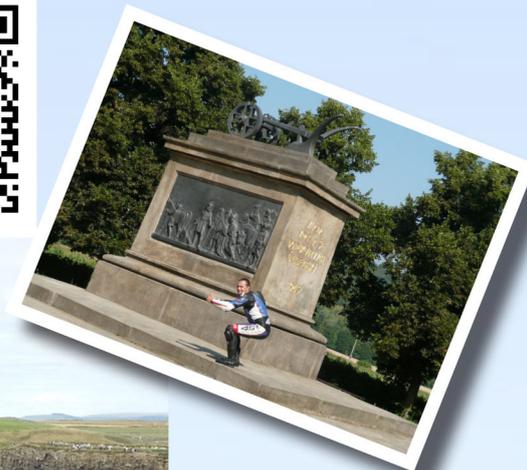
Zpočátku se nedělo nic. Pak ale po první vlašťovce začala videa na náš e-mail létat rychleji, než 147 v suchdolských zatáčkách. Ze severu Evropy, z ostrovů v Indickém oceánu, z center moderních měst i panenské přírody k nám připutovalo celkem 25 videí z jedenácti zemí světa, přičemž se zúčastnili studenti ze všech fakult (paradoxně krom FTZ) a dokonce i z IVP. Dojilo se na plážích,

útesech, túrách, festivalech, na kurzech tělovýchovných i seznamovacích. Vydojili jste zkrátka vše, co jste mohli, a výsledkem je dvouminutové video s názvem Dojing ČZU 2013.

Sledovanost výsledného videa sice nezbořila tabulky youtubových statistik, ale jako první pilotní díl vytvořila úrodnou půdu pro další pokračování. Tento projekt chceme opakovat každý rok a každý říjen vydat sestřih vašich videí z koutů naší planety. Jediný rozdíl bude v tom, že videa do Dojingu ČZU 2014 a do dalších let budou shromažďována v průběhu celého roku, a vy se tak budete moci zúčastnit projektu a soutěže s ním spojené během celého roku.

Ano, můžete získat nejen nehynoucí slávu a údiv vašich přátel, ale i mnoho cen, od iZUN kalendářů počínaje, přes akreditace na festivaly a akce pořádané iZUNem, až po lahvinu nějakého toho tekutého štěstí na cesty.

Získat můžete mnoho. Podívejte se tedy na naše video na stránkách www.izun.eu a zapřemýšlejte, odkud byste mohli poslat to vaše vymazlené dojení, jak byste mohli vyhrát v naší soutěži a jak byste mohli z vašich cestovatelských zážitků vytěžit maxi..můů...m.

Jeníkova cesta

Od chmelové hlávky až na váš stůl

Napadlo Vás někdy, při pohledu na orosený půllitr zlatavého Jeníka s epesní čepicí a neodolatelným chmelovým aroma, jaká magická síla mohla tento blahodárný mok stvořit? Zavřena za ocelovými dveřmi v útrobách Technické fakulty nachází se ona síla – pivovar Suchdolský Jeník – kde již sedmým rokem vaří studenti pod bystrým dozorem zkušeného sládky, doc. Ing. Ladislava Chládky, Csc. Pojďme se tedy blíže podívat na cestu Suchdolského Jeníka od surovin, až na Váš stůl a podhalit roušku tajemství jeho výroby.

Postup vaření

Vše začíná výběrem těch nejkvalitnějších českých surovin – ječný slad z Hodovické sladovny a proslulý Žatecký chmel. Nejdříve je nutné připravit ze sladu sladinu, která dodává Jeníkovi tu správnou plnost. V podstatě se tím přemění škrob uložený ve sladu na sladový cukr, který je hlavním zdrojem potravy pro kvasinky.

Slad je nejprve nutné správně našrotovat na přesnou velikost – tomuto procesu se odborně říká šrotování. Na 100 hl Jeníka je třeba přes 230 kg plzeňského sladu. Následuje vystírání ve vystírací kádi, kde se našrotovaný slad smíchá s vodou za zvýšené teploty a vznikne tzv. dílo. Tento proces slouží k pozvolnému nastartování enzymů ve sladu.

Část díla se poté převede do rmutovací pánve, kde se znovu dle přesně stanovených pravidel zahřívá, a zařazují se tzv. prodlevy. Celý proces rmutování se dvakrát opakuje. V prodlevách se ze škrobu pomocí teploty a enzymů vytváří sladový cukr. Rmutování je pro Jeníka důležité, protože dodává pivu tu pravou plnost typickou pro česká piva. Existuje několik typů rmutování, v Čechách se vaří na dva až tři rmuty, v západních zemích se například jedná o infuzní rmutování – dílo se celé převede do rmutovací pánve a rmut se ohřeje najednou, bez prodlev a opakování (doba procesu je výrazně kratší). Každý postup přináší jiné vlastnosti piva.

Rmut je poté nutné zbavit pevných částí sladu – převede se do scezovací pánve, scedí a zfiltruje od pevných částí ječmene (proto je důležité správné šrotování) a několikrát prolije horkou vodou, aby se ze sladu dostal všechny cukr. Na pevných zbytcích po scezování si pochutnají zvířata z místního statku.

A konečně nám vzniká ona sladina, čirá tekutina plná sladového cukru. Až nyní se

Jeník poprvé setká s chmelem a to v mladinové pánvi, kde započne chmelovar. Jeník, stejně jako většina českých piv, se chmelí natříkrát a vaří se po dobu devadesáti minut. První chmelení dodá tu správnou hořkost, druhé částečně hořkost a aroma, třetí, které proběhne na konci chmelovaru, dodá především aroma. Aroma totiž při delším vaření vytěká.

Mladina se po chmelovaru zbaví nečistot, rychle zchladí na zákvasnou teplotu a nastupují kvasinky a hlavní kvašení. Působením těchto mikroorganismů získává Jeník požadovanou stupňovitost. Předchozí složité příprava sladin poskytl spoustu potravy pro kvasinky v podobě sladového cukru, aby nyní vytvořily dostatek alkoholu. Alkohol však není jediná látka, kterou pivní kvasinky produkují. Při fermentaci vzniká i mnoho jiných látek, které Jeníkovi dodají například svěže ovocný nádech. V Čechách se kvasí pomocí tzv. spodních kvasinek, pro které je typické pomalé kvašení při nízké teplotě (až několik týdnů při 10 - 16 °C). Většina zahraničních pivovarů sází na svrchní kvašení při pokojové teplotě, tedy rychlé a bouřlivé. Každý pivovar také používá svůj kmen kvasinek, který poskytuje jiné senzorycké vlastnosti.

Když kvasinky dokončí svojí práci a spotřebují veškerý cukr, klesnou ke dnu a mladé pivo se odčerpá do ležáckých tanků. Při ležení pivo zraje, látky v něm mezi sebou reagují a pivo se nasycuje oxidem uhličitým. Jeník se zde nechá dozrát při 5 °C, jeho chuť se zakulatí a získá ten správný říz. Po třech měsících je Suchdolský Jeník hotový a připravený na stočení do sudů a lahví. Jeníka můžete ochutnat například na Farmě, v Technika Café nebo si můžete pro pár lahví v pěkném balení zaskočit přímo na Technickou fakultu. Naleznete ho také na různých akcích pořádaných na Suchdole. Pokud máte zájem o něco speciálního, určitě nezapomeňte na Vánočního Jeníka, vařeného ze čtyř druhů sladu.

Proč zvolit Suchdolského Jeníka

V poslední době se lidé znovu začali zajímat o kvalitu potravin, kterou upřednostňují před cenou. Jak je na tom Jeník z pohledu kvality v porovnání s ostatními pivy? Říkáte si, proč za něj platit o 10 Kč více než za ostatní výčepní značky? Většinou dnešních podniků jde především o co nejvyšší zisky, pivní průmysl nevyjímá. Nešvarem velkých pivovarů je tzv. metoda HGB (High Gravity Brewing), která byla původně užívána k doladění stupňovitosti piva z legislativních důvodů. Uvaření „přesné“ dvanáctky zkrátka vždy není tak jednoduché. Zneužitím této metody mohou pivovary výrazně ušetřit na výrobních nákladech tak, že uvaří například 16° a tu posléze doslova naředí vodou a dosytí CO₂ na 10° pivo.

Pivovary tak mohou vařit rychleji a levněji při stejném objemu varny. Pivo pak ztrácí na své kvalitě a plnosti, ale především přirozeně vázaný oxid uhličitý pivu dodává správný říz, nenafoukne vás a je pro tělo přirozenější. Na etiketě se o tom, že je vaše pivo naředěné samozřejmě nedočtete, protože se tato

metoda uvádět nemusí a dokonce ani nová ochranná známka EU „České pivo“ nerozlišuje piva vyrobená pomocí HGB. Dalším nešvarem je také používání extraktů namísto pevných surovin. Rozdíl v použití pravého chmele a extraktu podle chuti nepoznáte, ale ochuzujete se o mnoho zdravých přidaných látek. Extrakt chmele přidá pouze hořkost.

U Suchdolského Jeníka máte jistotu, že je

pivo opravdu poctivé a tedy že svému tělu dopřejete mnoho kvalitních látek a vitamínů. Navíc je vařeno dle Německého zákona o čistotě piva, který je platný od roku 1516, kdy každý sládek musel složit přísahu, že do piva nepřidá nic mimo slad, chmel, droždí a vodu. Ráno, po náročném večeru, se pak stává daleko příjemnější, než když do sebe naklopíte tři litry sycené alkoholické limonády s příchutí piva. 🍀 TP

Vlastní pivo třeba na koleji?

Chcete si zkusit „uvařit“ pivo dle vaší chuti? Dnes se můžete stát sládkem třeba i na koleji. Stačí zakoupit plechovku s koncentrátem a za pár měsíců máte pivo dle svého gusta. Jsou k dostání na internetu nebo v hypermarketech. Můžete si vybrat mnoho typů od známé australské značky Coopers nebo zvolit domácí výrobu, například Sladovnu Bruntál a jejího Horala. Co že je to ta plechovka s koncentrátem? V podstatě se jedná o mladinu před kvašením, která byla zbavena vody. Balení obsahuje i svrchní kvasnice, takže může vesele kvasit při pokojové teplotě. Jediné co zbývá dokoupit je kvasný cukr – dextrózu nebo maltózu, pro zvýšení alkoholu, který je tolik žádoucí. Takže budu doma vařit pivo? Nic o tom nevím a kolik to vůbec stojí? Vtip je v tom, že se nic už vařit nemusí. Jediné co je potřeba je velký čistý hrnec nebo nádoba, do které se vejde požadované množství piva a pár lahví na stočení. Plechovka koncentrátu se pohybuje okolo 300,- a 1kg cukru (maltózy nebo dextrózy) vyjde na 60,-. Celkem můžete uvařit až 25l piva, podle stupňovitosti. Lze se tak v klidu vejít do 8 Kč za půllitr. Jaký je tedy postup? Převaríte vodu, pokud je hodně chlorovaná a nalijete požadované množství do nádoby, přidáte obsah plechovky, cukr a důkladně promícháte. Nezapomeňte všechno co má přijít do styku s pivem důkladně vydesinfikovat. Vodu nechte odstát, dokud nebude mít alespoň 16 °C, pak přidejte kvasnice, znovu důkladně promíchejte a dejte na tmavé místo. Po pár hodinách začnou kvasinky pracovat a vytvářet na povrchu pěnu – tu stáhněte sběračkou a vyhodte, nenechte ji propadnout. Za pár dní bude po hlavním kvašení, mladé pivo můžete stočit a uložit třeba do sklepa. Po pár týdnech je už pivo požitelné, ale jeho chuť je nejlepší po dvou až třech měsících ležení. Chuť se liší podle přípravy, obsahu cukru, teploty, kvasnic nebo typu, ale předčí většinu prodávajících značek. A vaše první pivo je na světě!

Růže mezi trny

Jak křehká žena uhranula partu chlapů... Na fotbalovém trávníku

Když jsem tehdy na jedné z našich porad dostala nabídku, zda bych nechtěla absolvovat trénink s fotbalisty ČZU, nejdříve jsem se zarazila. Představa sebe mezi kluky, kteří jsou, na rozdíl ode mne, zvyklí makat třikrát týdně, byla poněkud děsivá. Na druhou stranu, jakákoli příležitost znovu nazout kopačky a jít si zakopat je pro mě lákavá. V každém případě to byla výzva.

Ze setkání s fotbalisty jsem byla nejdříve nervózní. Ne proto, že bych nevěděla, co mě čeká, přeci jenom za pět let aktivního hraní jsem pár tréninků zažila, ale především z přijetí kluků. Hned po vstupu na trávník jsem to ale pochopila. Ten jeden trénink, na který jsem přišla, byl pro kluky spíš zpestření, brali mě. Pokud ale jako holka působíte v týmu plném kluků tak dlouho jako kdysi já, stanete se samozřejmostí. Ovšem ne ve smyslu, že vás ostatní přijmou do týmu, nýbrž ve smyslu takovém, že čekají jen na to, až uděláte nějakou chybu, aby mohli prohodit to svoje: „No jo, holka.“

Takže po opadnutí počáteční nervozity, jsem se už mohla jenom těšit. V zápětí jsem si ale uvědomila, že to nebude procházka růžovým sadem (v tomhle případě trávníkem). Po jednom přeběhnutí hřiště s míčem u nohy jsem myslela, že padnu vyčerpáním. Bolest z překrvení jater na pravé straně břicha se stupňovala s každým opakováním běhu. Absence pravidelného sportování byla u mě nanejvýš pozorovatelná. Poslední opakování jsem tak strávila v předklonu – vydýcháváním. Slova trenéra „dobrý, stačí“ mě vysvobodila.

A na řadu přišly přihrávky. Krátké, dlouhé, do nohy, na zpracování – tak jak to všichni, kteří někdy trénovali, znají. Pokyny, že u toho musíme být pořád v pohybu, jsem s únavou ignorovala. Následovaly střely na bránu. Na ty jsem se těšila nejvíce. Vedlejší důvod byl i ten, že je zvládné i člověk bez fyziky. Hlavní důvod ale byl a je úplně jiný. Ve fotbale a samotné jeho hře se dá najít mnoho nádherných okamžiků. Mezi jeden, tedy pro mě, krásný pocit patří to, když správně kopnete do míče a on s lehkostí sobě vlastní letí přesně tam, kam chcete. Snad se mnou budou alespoň někteří fotbalisté souhlasit.

Od menšího zasnění se ale vrátíme zpět k tréninku. Samotné střele na bránu předcházelo prokličkování mezi kužely ve tvaru číslice osm. To se pro mě ukázalo jako peklo. Jestli je pravda věta, že jízda na kole se nezapomíná, pro osmičky to tedy rozhodně neplatí. Udržet míč u nohy za každých okolností je samo o sobě dost těžké. Po soustavném dlouhodobém tréninku to zvládne téměř každý. Pět let bez kontaktu s míčem se u mě naplno projevilo právě v téhle situaci. Je těžké vidět, že něco, co jste dříve uměli, a byli jste rádi, že to umíte, najednou neovládáte. Takže tento prvek si píšu na seznam věcí, které si musím procvičit. Štve mě to natolik, že po dopsání tohoto článku beru míč a jdu trénovat.

Po přesunutí kuželů jsme se s míči rozdělili do tří zástupů. Zprava, zleva a uprostřed. Následovaly zmatky, které mi připomněly moje tréninky. Většina hráčů se po odkopnutí míče posunula na druhé stanoviště a dále po směru hodinových ručiček. Někteří to ovšem neudělali a vraceli se do svého počátečního zástupu. Tím pak vznikaly rozdílné počty na jednotlivých stanovištích. Po trenérově

vysvětlení se zmatky uklidnily a mohlo se pokračovat. Střely s předchozím zpracováním a střely s narážkou byly dalšími procvičovacími prvky. Bylo pro mě zajímavým zjištěním, že cviky po sobě následují ve stejném sledu, který znám. Když jsem hrála fotbal, vystřídal se nám v týmu hodně trenérů, ale všichni, až na malé výjimky, vedli trénink stejně.

Z toho vyplývá, že vím, co čeká hráče na konci každého tréninku. Myslím, že většina hráčů se celou hodinu těší právě na tohle. Co si budeme povídat, to je ten důvod, proč hrajeme fotbal. Pomocí „rozlišováků“ jsme se rozdělili, přinesla se branka a hra na půlku hřiště mohla začít. Musím říct, že rozdíl ve fyzice, síle, výšce a vlastně vším co mě a kluky rozlišuje, byl nejvíce patrný právě při samotné hře. Z vlastní zkušenosti můžu říct, že zhruba do 15 let může holka fotbalovými schopnostmi zapadnout mezi kluky a být jim rovnocenným soupeřem. Poté už se ale začnou projevovat značné rozdíly. Ať už „my holky, děláme, co můžeme, kluci budou mít vždy větší sílu a do každého souboje půjdou po hlavě. Dámské pohlaví je celkově o 10% méně výkonné než mužské (to je vědecký fakt). Holky mají obecně povoleno hrát mezi kluky do starších žáků, poté už se musí uchytit v ženském týmu, nebo skončit.

Trénink jsem tedy zvládla, i když vydýchat ho budu ještě dlouho. Pozvánku jít s kluky do sprch jsem s díky odmítla a šla domů odpočívat. Utvrdilo mě to v tom, že s fyzickou na tom nejsem dobře a s trochou odhodlání se budu muset vrhnout do pravidelného cvičení. Přinejmenším mi lepší fyzická pomůže v dobíhání autobusu, který často nestíhám.

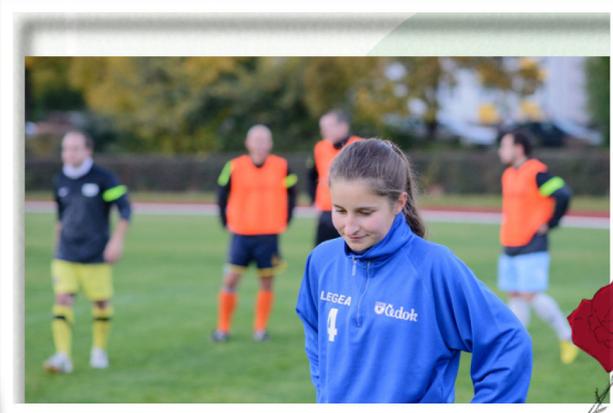
Fotbalový tým ČZU je složen převážně z absolventů naší školy a je doplněný současnými studenty. V letošní sezóně bojují o první místo ve 2. třídě skupiny A, kde v minulé sezóně obsadili 3. místo. Momentálně, po 6. kole zauímají první příčku tabulky s 15 body. Postup do 1. B třídy skupiny B by si všichni moc přáli, už jen proto, že v posledních třech letech se vždy umístili v první polovině tabulky.

že jsem všechno tohle mohla absolvovat i s podporou rodičů (i když je asi jasné, že větší radost z toho, že hraji fotbal, měl táta). Miluji fotbal a navždy budu, o čemž svědčí také číslice na mé pravé ruce.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří mi umožnili bez jakýchkoli problémů být součástí tréninku našich univerzitních fotbalistů. Jmenovitě panu Nosovi z KTV, pod jehož hlavičkou tréninky probíhají a díky kterému jsem se na hřišti nejdnou zasmála. Dále chci poděkovat obránci a asistentovi trenéra v jedné osobě Martinu Pechovi za jeho obdiv a celému týmu za přijetí. V neposlední řadě patří mé díky klukům z redakce, které tohle celé napadlo.

Příští výzva? Trénink s hokejisty. 🍀TM

Fotbal není jenom sport, je to životní styl. Musíte ho milovat se vším všudy, i s dřinou a bolestí, kterou přináší. Musíte ho milovat jak v létě, když ve třiceti stupních běháte po hřišti, tak i v zimě, když se v deseti stupních promočení od deště snažíte přihrát míč, který ve vrstvě vody stejně moc nespolupracuje. Já jsem měla to „štěstí“,

Dojíme s vámi informace

Otevřená žurnalistika aneb naše vaše noviny

Drazí zemědělci, snažíme se jít s dobou a sledovat nové trendy nejen v oblasti klecového chovu drůbeže a inseminačních technik skotu, ale i v oblasti dojení informací (rozuměj žurnalistice). A tak již nějaký ten pátek fungujeme na bázi otevřené žurnalistiky.

Co to je? Mnozí z vás se s tímto pojmem nejspíše setkávají poprvé. Není se za co stydět. Tento pojem není v České kotlině příliš skloňovaný a i Google má s tímto doslovným překladem problémy. Zadáte-li ovšem anglický název, zasype vás tisíce odkazy.

Open journalism (česky otevřená žurnalistika) je nový trend novinářství, který zásadním způsobem mění zaběhnutá pravidla tradičních médií. Ta se jen velmi těžko adaptují na přechod z tištěné verze do bouřlivých vod internetu. Jinými slovy, otevřená žurnalistika se nesnaží bojovat s webovým prostředím tak, jak to často vidíme u tradičních médií, ale naopak využívá jeho sílu. Boří hranice mezi redaktory a čtenáři. Zkrátka na obsahu našich novin se můžete značnou měrou podílet i VY. Jak? Máte k tomu několik možností.

Připravujeme

Váš názor a vaše informace mohou ovlivnit výslednou podobu článků. Redaktor není jediná správná autorita a ne vždy má přístup ke všem informacím. Nejsme profesionální novináři a vaše informace jsou pro nás o to cennější. Na našem webu se v sekci Připravujeme dozvíte, jaké články redaktoři zrovna chystají. Můžete jim napsat e-mail. Pokud máte opravdu šťavnaté informace a chcete zůstat v anonymitě, využijte připraveného formuláře. Stačí napsat, co máte na srdci, a zmáčknout tlačítko odeslat.

Vaše aktuality

Na úvodní stránce máte pomocí jednoduchého formuláře možnost napsat vaši aktualitu. Funguje to jednoduše. Příspěvek se po napsání odešle na e-mail naší redakce. My ho zrevidujeme a okamžitě vydáme.

Vaše obrázky

Zlomil se sosedmička na kruháci pod kopcem? Někdo zvrací z šestého patra rektorátu? Vyfotíte

to a vložte na naše stránky. Podělte se s ostatními zemědělci. Fotky na našem webu je samozřejmě možné „lajkovat“, komentovat a sdílet na vaši facebookovou zeď. Můžete se tak o ně podělit nejen s vašimi přáteli, ale i se všemi studenty.

Kvalitní komentáře součástí článku

Je veřejně známo, že web je plný komentářů nevalné kvality a řada komentátorů uráží či podává nepravdivé a nepřesné informace. Pomocí vidlí máte možnost hodnotit kvalitu těchto příspěvků. Ty nejlepší se pak stávají součástí článků.

A jak si doposud vedete?

V albu s vašimi fotografiemi je již více jak 50 fotografií. Vaše informace pomohly nadojit více než 20 článků a desítek aktualit. Poctivě hodnotíte komentáře a pomáháte je tak třídit.

Jsme parta studentů, která píše pro studenty. S vaší pomocí můžeme nadojit lepší, kvalitnější, bohatší a zábavnější informace. My dojíme, vy dojíte. Jsme naše vaše noviny.

- ČERSTVÉ NADOJENO

- 13. 11. **Setkání s arcibiskupem Dominikem Dukou**
2013 Velmi vzácnou návštěvu přivítá Česká zemědělská univerzita ve čtvrtek 14. listopadu. Na...
- 13. 11. **Vstupenky do národního za polovinu**
2013 Jste milovníci kultury? V tom případě víme, jak nejlépe oslavit den studentů! Národní...
- 7. 11. **Kola narůžovo v areálu ČZU**
2013 Když jsme vás poprvé informovali o projektu růžových kol na Suchdole, ještě jsme netušili...

[následující >](#)

- PŘIDEJTE VAŠI AKTUALITU

Nadpis

Email (není nikde zveřejněn)

Text aktuality

✈️ TWITTER (VŠE O ČZU, #)

Tweets

 iZUN.eu
@IZUNeu
36. arcibiskup pražský a primas český Dominik Duka navštíví zitra #ČZU.
izun.eu/aktuality/setk...

 Jonny
@JonnyDrake
"To se raději nechám potupně vyhorot než abych hrdě skončil sám od sebe #ČZU"

 Patrick Hácha
@PatrickHacha
Afternoon at school @ Česká zemědělská univerzita (ČZU/CULS)
[instagram.com/p/gqfhTyF8Gd/](https://www.instagram.com/p/gqfhTyF8Gd/)

Freestyle Mondays CR

Compose new Tweet...

- KAŽDODENNÍ DOJENÍ

- Počasí na Suchdole +
- Odjezdy autobusů +
- Vyšlechtěný obsah +
- Jídelníček menzy ČZU +
- Kalendář akcí +
- Fotky -

Vaše fotky

” Nejlepší komentář

16 Říjen, 2013 - 16:32 – Tomáš (bez ověření)

Skvělý článek! Určitě se za paní Irenou v týdnu stavím. Díky za inspiraci a prosím o více podobných článků.

Odhalené tajemství

Co prozradily webové ankety?

Určitě jste si na našich stránkách někdy všimli tajemné sekce na pravé straně jménem Anketa. Možná jste v ní někdy hlasovali, možná jste jen přemýšleli nad smyslem proč kliknout. Jaké je její poslání a co v sobě skrývá? Tohle tajemství jsme se rozhodli po více jak dvou letech odhalit. Na univerzitě jsme zjistili, ...

... jaký je průměrný student ČZU!

A toto zjištění je opravdu prazvláštní. Ale jak víme, statistika nelže. Statistika nuda je, má však cenné údaje. Pojďme si tedy představit průměrného studenta ČZU...

Říkej mu třeba Barnabáš. Barnabášovi je 22 let a studuje na ČZU již několikátým rokem. Nemá rád zkouškové, ale své nejtěžší zkoušky si plní na první pokus, i když se na ně učí pouze 2 – 3 dny. Asi proto, že během zkouškového období prožije 4 a více orgasmů. Čte iZUN a líbí se mu jeho design. Pokud by se zavedlo školné, bylo by to pro Barnabáše neúnosné, protože nemá dostatečný příjem. Když má hlad, nevyužívá automaty, ale radši si zajde do bufetu. Chodí do menzy, ale není s ní příliš spokojen. Není také rád, že večere v menze končí již 18:15, protože ji často nestihá. Proto je rád za novou dotační politiku ČZU na stravování v areálu. Barnabáš často využívá různé informační zdroje, a proto má několik oblíbených serverů v záložkách svého prohlížeče. Rád píše e-maily, ale stále čeká na odpověď od některých pedagogů. A protože je Barnabáš příležitostným sportovcem, líbila by se mu myšlenka kol na růžovo v areálu ČZU.

INZERCE

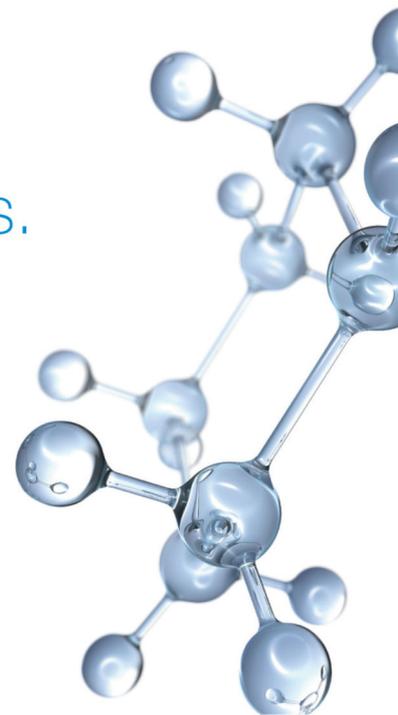
ExxonMobil brings together a diverse and talented workforce to take on the world's toughest energy challenges.

The increasing demand for energy is a global issue – it affects literally everyone, everywhere on the planet. That's why we give all of our people the resources and opportunities they need to make an impact. At ExxonMobil, you can do more with your career than you ever imagined. Whether your background is in business, engineering, or science, ExxonMobil has a challenging career waiting for you.

If you are interested we are anxious to meet you and provide you with the opportunity to work within our Company - visit our web pages www.exxonmobil.cz and apply right now.

ExxonMobil Business Support Center Prague:

- Customer Service & Logistics
- Credit Analysis
- Accounts Payable
- Procurement
- Support Functions

ExxonMobil

Taking on the world's toughest energy challenges.™

izUN kalendář 2014

199 Kč (ISIC ČZU)

Objednávejte na **izun.eu!**

299 Kč (ostatní)

Co jsem se naučil při budování vlastní firmy

10 důvodů, proč je studium nejlepší doba k rozjezdu vlastního podnikání

A pravděpodobně také poslední možnost. Ono se velmi těžko rozjíždí vlastní byznys s kreativními nápady, když chodíte monotónně každý den na osm hodin do práce, v pátek rychle do hospody vyčistit hlavu, víkend uteče jako voda a je tu zase pondělí. Tvořit vlastní byznys není pro každého, ale každý by si to měl minimálně jednou v životě zkusit a teď máte tu bezkonkurenčně nejlepší a nejbezpečnější příležitost. Proč?

Postavíte se na vlastní nohy

Ne, tím, že si zřídíte studentský účet u banky, se skutečně neosamostatníte od rodičů (pokud tedy za osamostatnění nepovažujete to, že vám kapesné začne chodit trvalým příkazem). Zjistíte, že jste zodpovědní jen sami za sebe, své chyby nelze svést na lidi okolo a i když to uděláte, k ničemu to není, protože zodpovědnost nesete jen a pouze Vy. Naučíte se sebedisciplíně - Vy jste Váš jediný šéf, což má ohromnou výhodu v tom, že Vám nikdo nebude říkat, jak máte co dělat a dohlížet na to, abyste to skutečně udělali a zároveň ohromnou nevýhodu v tom, že Vám nikdo nebude říkat, jak máte co dělat a dohlížet na to, abyste to skutečně udělali.

Je to snadné

Založit živnostenský list byl kdysi doslova porod. V současnosti stačí zajít na živnostenský úřad, vyplnit jeden formulář a o vše ostatní se postarají úředníci. Registrují Vás na finančním úřadě, správě sociálního zabezpečení a u zdravotní pojišťovny.

Podnikat jako student nestojí skoro nic

Teprve až dostudujete, dolehne na Vás plně tíha sociálního a zdravotního pojištění. Též máte jako student slevu na dani. Každá OSVČ, která má živnost jako hlavní výdělečnou činnost, musí měsíčně platit tzv. zálohy na sociální a zdravotní pojištění. Na konci roku se podle výše jeho příjmů rozhodne, jestli se mu něco vrátí, nebo bude naopak doplácet. Student, který vykonává OSVČ je však považován za vedlejší pracovní činnost a zálohy neplatí. Pokud Váš příjem za daný rok překročí rozhodnou částku (v roce 2013 je 62 121 Kč), pojištění začínáte platit od následujícího roku též zálohy. Dále své příjmy po odečtení nákladů daníte standardně 15 %, které odvedete státu, nicméně i zde má student slevu – v roce 2013 to bylo 4 020 Kč.

Podnikání Vás nemusí uživit

Je mnohem snazší podnikat, když nepotřebujete nutně, aby vám váš byznys každý měsíc vydělal minimálně 20 000 Kč na pokrytí vašich životních nákladů. Zvláště ze začátku toto velmi pomůže. To co děláte byste totiž v první řadě měli dělat proto, že vás to baví, ne pro peníze. Pokud nejste na vašem byznysu ze začátku finančně závislí,

pomůže vám to učinit některá rozhodnutí mnohem snadněji. To platí i o vašich známých a kamarádech, kteří se můžou stát vašimi kolegy, aniž by do začátku chtěli 25 000 Kč čistého plat.

Kapitál není problém

S tím se pojí i problém kapitálu. I když si teď můžete myslet opak, to, že žádný nemáte, není

problém. Já sám jsem začínal přesně s 34 Kč na účtu, které mi tam zbyly z cestování po Asii. Vzal jsem si z banky studentský kontokorent ve výši 20 000 Kč s výborným (slovy milé bankérky za sklem) úrokem pouze 24 % a zjistil si, že pokud vše splatím vždy do 6. dne v měsíci, úrok se mi nenačte. Nakoupil jsem tedy šest telefonů, které jsem musel do 6. bezpodmínečně prodat a následně běžel do banky složit peníze, abych je 7. zas mohl vybrat a nakoupit další várku.

Budujete něco pro sebe, ne jako na brigádách

Vydělat si na brigádě je prima, i měďáky za to můžou být slušné, ale proč ten čas raději nevěnovat něčemu vlastnímu? Váš podnik se vám pak zaplatí dvakrát, poprvé ziskem z podniku a podruhé hodnotou samotné firmy, kterou jste vybudovali.

I když skončíte jako zaměstnanec, získáte nenahraditelné zkušenosti

I když zjistíte, že to není pro vás, získáte ohromné zkušenosti, které se vám budou hodit i jako zaměstnanci.

Můžete dělat to, co vás baví

Máte nápad? Realizujte ho! Nemáte nápad? Realizujte něco, co už na trhu je, ale lépe! Důležité je, aby vaší motivací bylo cokoli kromě peněz samotných. Ty by pro vás měly být jen jako stavební materiál k dosahování vašich skutečných cílů, nikoli cíl samotný. V krátkodobém horizontu peníze jako cíl nevadí, ale v dlouhodobém, po nesčetných neúspěších, problémech a těžkostech (a věřte, že na vás čekají), byste bez toho, že vás to, co děláte, alespoň trochu baví, či v to nevěříte, připraví o motivaci a skončíte.

Získáte praxi a body na trhu práce

To, že titul bez praxe není úplně optimální, je už téměř klišé. Ale je to pravda. Mnohem snadněji si po škole najdete práci, když nějaké pracovní zkušenosti budete mít, ideální je alespoň rok v jedné firmě. A co je lepší praxe než to, že jste řídili vlastní byznys?

Neúspěch nic nestojí (a bude jich hodně)

Připravte se na mnoho neúspěchů, zkoušení špatných nápadů, krachů a průšvihů. To je normální. Pokud vás to neodradí, jste na dobré cestě. Při studiu navíc máte tu výhodu, že je velký prostor pro chyby – když skončíte, vaše rodina kvůli tomu nebude hladovět, nemusíte si brát hypotéky, abyste nebyli vystěhováni z bytu, zkrátka nejste na příjmech z podnikání existenčně závislí. Jste flexibilní, můžete ze dne na den ukončit projekt, který třeba vydělává, ale nevěříte mu, a pustit se s nabytými zkušenostmi do něčeho nového, co ještě chvíli vydělávat nebude, ale v dlouhodobém výhledu je mnohem perspektivnější.

Legendární „vlk“ z JIHu

Rozhovor s majitelkou největší psí celebrity na ČZU

Možná jste okolo něj prošli, možná ho pohladili a možná i nějaký ten pamlsk nebo kost přinesli. Ani nám nebyl lhostejný. Po delší pauze jsme se tedy opět rozhodli vyzpovídat další „legendu“ naší univerzity. Tentokrát naše kroky vedly po stopách vlka. Někteří z vás už jistě tuší, s kým a kde jsme měli tu čest příjemně si popovídat a vychutnat si toho navíc jako bonus i skvěle natočené pivo.

Jaké je vaše ctěné jméno, jestli se můžu zeptat?

Špreňarová Eva.

Vy sem na JIH chodíte poměrně často, nemám pravdu?

To je pravda, chodím sem denně. Se psem, má to místo procházky.

Proč zrovna JIH?

My jsme sem chodili odjakživa, tady to byla vždycky taková pohoda. Céčko jsem nikdy moc nemusela, to byla nádražka-hadr, to bylo dobrý tak akorát na akce.

Vy jste bývalá studentka ČZU? Co jste studovala?

Já jsem studovala na Agru, obor Živočišná výroba. Chvilí jsem dokonce i učila Obecnou zootechniku na Pefce.

Čím se živíte?

Dělám na Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském. V oddělení krmiv. Takže se dá říct, že jsem zůstala v oboru.

Jaká je vaše oblíbená značka piva?

Když je dobře natočená Plzeň, tak ta Plzeň. A dobrá je Holba, ale tu nikde netoče.

Kolik piv zvládnete za večer?

Já sem většinou jdu tak na tři, čtyři piva. Když se tady zdržím, nebo se s někým zakecám, tak si dám třeba i šest.

Co si myslíte o studentech, kteří chodí na JIH?

No někteří jsou opravdu exoti. Tady mají světlý pivo i černý pivo a oni se zeptají, jestli mají řezaný. To je opravdu otázka hodná vysokoškoláka.

Vzpomenete si na nějaké školní historky?

Na kolejích byly vždycky dobré akce, třeba „zdlouhání K2“. To se začalo v přízemí BCDčka, tam se natáhly horolezecký lana a lezlo se. V každém mezipatře se pilo pivo a nějaký panáky. A když se vylezlo až do toho pátého patra, kde byl sud, tak už byly všichni totálně opilí. Nebo se třeba soutěžilo v tom, kdo vypije nejvíc piv, aniž by si došel na záchod. To pak ty největší borci čurali pod sebe, aby vyhráli, to bylo neskutečný. Ale pak takový soutěže zakázali.

Řekněte nám něco o vaší psí polovičce?

Jmenuje se E'l Rocco z Molues, ale říkám mu Rocco. Je to Československý vlčák. Už je to dědek, je mu 13 let. Je slepej, nahluchlej, no a bejval to pěkněj hajzlík. Ale teď už je hodnej. Dřív v hospodě moc dlouho nevydržel, to mi dovolil tak dvě piva a už chtěl jít. Teď mě sem vždycky tahá, takže kdybychom sem nešli, by byl nervózní.

Udělal Vám někdy Rocco nějaký průšvih?

Jednou jsem si šla vybrat peníze do bankomatu, co byl tenkrát na rektorátu a měla jsem ho u sebe. A jak jsem vybírala ty peníze, tak vypálil po jednom studentovi tmavý pleti a roztrhl mu košili, nic se nestalo, ale byla to docela překérka.

Co nejradši baští?

Maso, syrový, na tom vyrostl. To je nejlepší krmení. Žádný granule.

Má rád pivo?

Nemá ho rád o tý doby, co to jednou přehnal na Miss Agro. To byl asi druhéj ročník, všude samý pivo a on lízal pěnu. Všichni z toho měli děsnou srandu, tak mu strkali svoje piva až pod nos. Když jsme pak druhéj den šli kolem toho bordelu, tak jenom čuchnul ke kelímku na zemi a udělal takovej ksicht. No asi mu to opravdu nesedlo a od tý doby pivo fakt né.

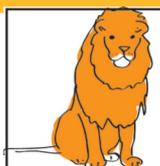
Co si myslíte o klecovém chovu drůbeže?

Nemám to ráda, ale dneska je to asi nutnost a nedá se to bohužel dělat jinak. 🐔🍷

Pohled redaktora

„Dobrý den, to je váš pes?“ zeptala jsem se dámy, pod jejíž židlí ležel obrovský chundelatý vlčák. Když jsem se dočkala kladné odpovědi, začala jsem blábolit něco o legendách ČZU a poprosila ji o rozhovor. Byla jsem připravena na vše. Od odmítnutí, až po psí kousnutí do zadnice. Naštěstí jsem se dozvěděla, že Eva je naše čtenářka a rozhovor pro iZUN mi poskytne ráda. Navíc je velmi sympatická a vtipná, proto rozhovor s ní v příjemném prostředí na JIHu nebyl prací, ale zábavou. Za to musím poďěkovat nejen paní Evě, ale i Roccovi za jeho profesionální výkon během focení a v neposlední řadě také vřecnému Mirovi, za to, že vypnul Goťáka i s celým rádiem.

Horoskop na měsíc prosinec:

Lev

23. 7. – 22. 8.

Být listopadovým lvem či lvicí salónů pro vás bude více než přínosné. Váš lví protějšek na Vás čeká, kde jinde než na akcích Klubu C, které byste tento měsíc opravdu neměli zanedbávat.

Váhy

23. 9. – 23. 10.

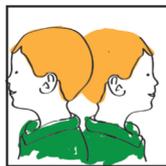
Váhy v měsíci listopadu zachvátí touha po chlebu národa našeho. Budou nerozhodní, zda je lepší „Desítká“ či „Dvanáctka“. Proto budou chodit často ochutnávat. Nakonec ale stejně zjistí, že nejlepší je „Suchdolský Jeník“. Na něj nedají dopustit.

Vodnář

21. 1. – 20. 2.

Vodnáři budou v listopadu hodně ohroženi chorobami. Doporučujeme omezit „pařbičky“ a začít trochu sportovat v areálu KTV. Stop chřipkám a angínám dáte hlavně dance aerobikem a plaváním.

Blíženeček

22. 5. – 21. 6.

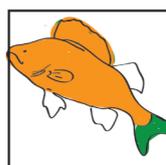
Blížencům v tomto měsíci prospěje sblížení více než jindy. Nejlepším místem pro tyto sedánky je určitě restaurace Na Farmě, kde se nejen zahřejete, ale i seznámíte s fajn novými lidmi.

Beran

21. 3. – 20. 4.

Berani budou v listopadu přehnaně výbušní. Jako relax a zklidnění zafunguje práce na poli – ať už jízda na traktoru nebo sklizeň zbytku brambor.

Ryby

21. 2. – 20. 3.

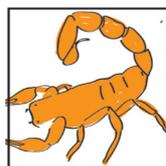
Ryby během listopadu dostanou žravou nemoc. Stravování bude tedy jejich listopadovou zálibou. Menza, bufety, kiosky, restaurace – ty se stanou vaším domovem. Jen pozor rybičky na přebytečná kila navíc.

Střelec

23. 11. – 21. 12.

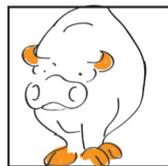
Střelcům už nebude stačit jejich střelecké umění. Budete se muset začít opravdu trochu učit. Zjistíte, že Vaše heslo: „Nějak to dopadne.“ Přestává platit.

Štír

24. 10. – 22. 11.

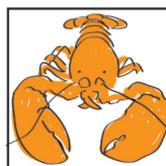
Štírům na listopad ordinujeme kruhovou medicínu. Návštěva akcí v Kruhové hale či jen posezení s přáteli dole v Univerzitním klubu Kruháč Vás vyléčí z jakékoliv podzimní deprese či nachlazení.

Býk

21. 4. – 21. 5.

Se stále chladnějším počasím bude býkům ubývat i dobré nálady. Začnou se ve vás probouzet útočné nálady, které bude potřeba krotit. Výborným prostředkem zklidnění, je „rozmluva“ s němou tváří, například ve stájích ČZU.

Rak

22. 6. – 22. 7.

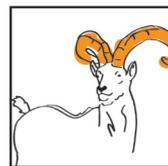
Raci zjistí, že mají informační deficit. Začnou se pít po každé novince, která se stala ať na ČZU nebo mimo ni. Po celý měsíc se jim stane nejlepším přítelem web izun.eu, kde budou dojit ostošest.

Panna

23. 8. – 22. 9.

Panny zjistí, jak funguje heslo „V nouzi poznáš přítele“. Prožijí bujarý měsíc, ve kterém nejdnou po nějaké akci zůstanou bez noclehu. Naštěstí ČZU přátelé nikdy nikoho nenechají ve štýchu, a proto bude na kolejích v listopadu přepanníno.

Kozoroh

22. 12. – 20. 1.

Každý kozoroh zatouží po kultuře. Zjistí, že bez ní tento měsíc nelze přežít. Naštěstí v listopadu se bude Zemědělkou kulturou jen hemžit, takže si přijdete na své. Jde jen o to sledovat co, kde a v kolik.

Hádanka:
Zemědělec se vrátí z Tróje na Suchdol. Má s sebou kozu, vlka a v ruce hlávkou zelí.
Najednou přijde k řece a na břehu má přivázanou malou loď.
Už chce nasednout, když tu ho náhle dobrá nálada opouští.
Do lodičky se totiž všechno naráz nevejde.
A když tu nechá vlka samotného, vlk sní kozu.
Když tu nechá kozu, ta sní zelí.
Jak dostane vlka, kozu i zelí na druhou stranu?
Do lodičky se mu vejde jen jedna věc.
A na žádném z břehů nesmí nechat samotného vlka s kozou nebo kozu a zelí.

Řešení: Kozu tam. Vlka zpět. Zelí tam. Kozu zpět. Vlka zpět. Kozu tam.

INZERCE

Tiskněte z přednášky i tramvaje...

černobíle i barevně

3,90/A4

www.powerprint.cz

IZUN

IZUN.EU UVÁDÍ DRUHÉ KOLO HUDEBNÍ BITVY

MUSIC CHALLENGE

vyber kapelu na MISS AGRO 2014

JOE PURPLE
ALTERNATIVE-ROCK'N'ROLL
/ LOUNY

DELIVERY
PUNK-ROCK
/ PRAHA

SIMPLE MUFFIN
ROCK-DANCE MUSIC
/ PRAHA

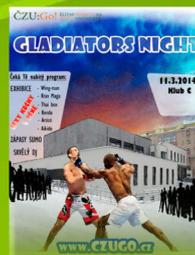
17. 12. 2013 KLUB C

AFTER PARTY
UK Kruháč

VSTUPNÉ Do 20:00 - 20,- Kč / Od 20:00 - 50,- Kč
DÁLE SE TĚŠTE NA MODEROVANÝ PROGRAM
A SOUTĚŽE O SPOUSTU SKVĚLÝCH CEN!
VÍCE INFO NA WWW.IZUN.EU

www.czugo.cz

PROSINEC

Mikulášská paárty
Workshop student Agency

LEDEN

Meetme

ÚNOR

Speed dating
Valentýnská pártý
Školní Majáles

BŘEZEN

Gladiatorská noc
Tajná pártý
Stavba májky
Charitativní koncert

DUBEN

Retro pártý
Velikonoční pártý
Den rekordů
Den zdraví
Pražský Majáles

KVĚTEN

Movie night
Miss Agro
Maturitní noc

ČERVEN

Graduation night
ČZU:GO Reloaded
Den dětí

ČERVENEC

Survival

ZÁŘÍ

ČZU:GO
Erasmus:GO
Orientační týden

ŘÍJEN

Vítání prvků
Afterparty ČZU:GO
Hokejová bitva
Halloween
LSFF

